

BERGEN IN OOSTENRIJK | STRANDEN IN PORTUGAL

MAART 2023

VIDEOFY

EXCLUSIEVE INTERVIEWS MET

MICHAEL GYKIERE
BEN CYRAN
MARTHE WAEGEMAN

INSIGHTS

NIEUWE PROJECTEN VOOR

PURPOSE DOGS
KASTEELBIER
FILLIERS
SWOOVE
AUPING

INSIGHTS VAN DEZE MAAND

Going International

STAGIAIR INTRODUCTIE • DAY IN THE LIFE
EXCLUSIEVE STILLS VAN DE VIDEOS
PRODUCTIE IN DETAIL • INTERVIEWS

PROJECT INSIGHT
MAANDELIJKS MAGAZINE
VIDEOFY.BE
BEKIJK MEER IN-DEPTH CASES
OF ABONNEER

YEAR EDITION - MAART2023 - NR. 244 - €8,99

Office Boechout - Antwerpen - P409377 - Periode: maandelijkse, niet in Augustus | Maart 2023 editie

EN VERDER: DETREMMERIE BADKAMERS • AXXES • SITONIT • MATEXPO • SOCIAL MEDIA

Videofy Goes International

van besneeuwde bergtoppen in Oostenrijk, tot de stranden van Zuid-Portugal

16

ARTIKEL

11 Producties, 2 maanden

Alle lopende projecten in detail

- 4 Day in the life
- 8 Teamlead Michael Gykiere
- 16 11 Producties in detail
- 20 Allrounder Ben Cyran
- 26 Producer Marthe Waegeman
- 30 Videofy goes international
- 39 Dankwoord

VIDEOFY**Creatief verhalen vertellen**

Als je op deze planeet geboren bent, dan heb je al wel eens een video gezien. Je weet dan ook dat het een geweldige manier is om verhalen en ideeën op de wereld los te laten.

Toch is het niet makkelijk om zelf iets in een video te gieten. Net daarom bestaat Videofy. Een groep creatieve videomakers met één doel en passie: Creatieve verhalen met video vertellen. Dat kan in de vorm van bedrijfsvideo's, productvideo's, aftermovies, explainers, documentaires en alle andere creatieve vormen van video onder de zon. Daarnaast legt Videofy zich ook toe op podcasts. Momenteel wordt er gebouwd aan een gloednieuwe podcast studio. Videofy haalt alles uit de kast om jouw verhaal op een creatieve manier in beeld te brengen.

En ik, ik mocht als bijna afgestudeerde MEB'er 8 weken meelopen in dit zot coole bedrijf. Hoe dat allemaal ging, lees je hier...

Jins Verelst
Stagiair

DAY IN THE LIFE OF AN INTERN AT VIDEOFY

MY EXPERIENCES FROM 8 WEEKS

Wat doet zo'n stagiair bij Videofy nu eigenlijk heel de dag? Wel, 1 ding kan ik je al vertellen, geen twee dagen zullen hetzelfde zijn. De ene dag zit je achter je bureau castings te regelen, de andere sta je op shoot mee de set op te stellen.

De ene dag is de andere niet.

Mijn dag startte steeds met een treinrit en een wandeling naar het kantoor in Boeichout. Meestal was ik een van de eersten die aankwam. Ik installeerde me rustig, zette mijn pc aan en opende Float. Dat is de planningstool die men bij Videofy gebruikt, waar ik steeds in kon zien op welk project ik stond, en wat ik daarvoor moest doen. Dit maakte dat ik steeds wist waaraan te werken. Wist ik dat niet, kon ik het altijd vragen, of waren er enkele taakjes die ik steeds tussendoor kon doen, zoals modellen toevoegen aan de database. Ook stories maken en de socials van Videofy mee onderhouden was iets dat doorheen alle 8 weken doorliep. Een taakje dat ik zelf heel graag deed. Doorheen de dag kreeg ik dan ook vaak vragen zoals: "Hey heb je tijd hiervoor?" of "Kun je dit even voor me doen?", waardoor je ook steeds bezig blijft. Dat heb ik wel graag, ik zit niet zo graag stil.

Ben je mee op shoot, dan ziet de dag er een beetje anders uit. De collega's zorgen ervoor dat alle stagiaires ongeveer evenveel mee op shoot kunnen. Daar assisteer je dan, stel je mee materiaal op, of sta je soms zelf achter de camera, zij het voor behind the scenes, zij het voor het eindproduct.

Dit waren ook vaak de dagen waarop ik het meeste leerde, vooral inhoudelijk en technisch dan. Ik denk dan spontaan aan mijn eerste dag mee op shoot in mijn eerste week, waarbij Ben steeds klaar stond om vragen te beantwoorden, me dingen te laten zien en me mee op sleeptouw te nemen. Dit geldt ook voor de andere collega's en de andere stagiaires. Van iedereen heb ik wel iets geleerd, en daar ben ik heel dankbaar voor.

Een zakmes van skills.

Op zo'n shoot ben je dus vooral veel met al het materiaal bezig. Alles inladen, uitladen, en mee op de juiste plek en manier opstellen. Hierdoor leer je al het materiaal ook vrij snel kennen, waarna je dit ook zelfstandig kan doen. Ik merk dat dat me op mijn andere stage ook hard geholpen heeft. Het was een skill die ik meteen al had vanaf de eerste dag, dankzij mijn tijd bij Videofy. Hierdoor kwam ik op mijn andere stage ook al veel zelfzekerder toe. Ik wist aan wat ik me kon verwachten. Niet alleen op shoot, maar ook in projectmanagement zelf merkte ik dat ik al veel vlotter werkte, en dat werd ook opgemerkt. Het is iets waar ik me zeker bewust van ben, en ook zeker koester.

PURPLE OR FUSHIA?

Ook je taken op kantoor zelf kunnen enorm verschillen. Soms maak je selecties voor een montage, soms ben je modellen aan het zoeken voor een shoot of de database aan het aanvullen.

Of soms bewerk je 134 zitzakken in Photoshop om die allemaal een andere kleur te geven. Met andere woorden: variatie verzekert.

RESPONSIBLE STAGIAIRKES

Sommige dagen zagen er dan ook wel héél anders uit. Zo kregen mede-stagiair Dries en ik ook de kans om met Videofy mee te gaan op productie in Portugal voor Kasteelbier en beddenmerk Auping. Het was een echt unicum en we zijn er ons nog steeds bewust van hoeveel geluk we hierbij hadden. Maar daar vertel ik je graag meer over op pagina 30 ;)

Tegelijk, hoe leuk sommige taken ook zijn, wordt er ook wel verwacht dat je de ‘kutjobjes’ erbij neemt. Het is tenslotte part of the job. Dit wordt dan wel steeds gecompenseerd met andere opportuniteiten.

Als stagiair krijg je veel verantwoordelijkheid en vertrouwen, maar zonder al te veel druk op je te leggen. Lukt er iets niet, heb je ergens vragen bij, dan kan je altijd wel bij iemand terecht.

WORKIN' 9 TO BE CONFIRMED

Begrijp me niet verkeerd, het is wel hard werken. Dat wordt ook wel verwacht. De boog moet zeker niet altijd gespannen staan, maar er wordt wel op je gerekend. Krijg je iets toegewezen, dan is het ook jouw verantwoordelijkheid om dat in orde te brengen. Opnieuw, met de nodige ondersteuning. Heb je vragen, dan kan je die zeker stellen, maar verder laten ze je vrijwel zelfstandig je ding doen.

Ben je klaar, dan wordt er feedback gegeven en kan je de nodige aanpassingen maken. Uiteraard wordt er ook wel veronderstelt dat je zelf initiatief neemt en opzoek gaat naar werk. Heb je niets te doen, dan kijk je misschien niet goed genoeg rond ;)

“Zelfs na uw stage mag je mij nog altijd bellen en dingen vragen als je iets nodig hebt ofzo.”

Wil je op iets bepaald focussen? Dan houden ze daar bij Videofy ook rekening mee.

Ikzelf wilde heel graag een echte allrounder zijn, dus dat was ik ook. Ook Davinci Resolve wilde ik extra goed onder de knie krijgen, dus wordt er je stap voor stap geleerd hoe die workflow bij Videofy eruitziet. Voor color-grading maakte collega Ben dan weer een hele cursus, en ook daar kregen we opportuniteiten om dit toe te passen.

Mede-stagiair Mika wou bijvoorbeeld vooral focussen op post-productie, dus heeft hij 90% van zijn tijd dat ook gedaan. Je kan dus echt de skills ontwikkelen die jij wil leren.

UITGEBREID INTERVIEW MET VIDEOFY TEAMLEAD

MICHAEL GYKIERE

Gedreven, vindingrijk, een geboren leider, en een klein beetje zot. Als mede-oprichter geeft hij elke dag het beste van zichzelf om met het team de graafste sh*t te maken die hij kan. Wat er zoal omgaat in dat genieuus kopke, dat lees je hier.

Allright, eerst en vooral, wil jij jezelf even voorstellen?

“Ja, ik ben Michael. Ik ben de oprichter van Videofy. Vandaag met een vies woord de CEO. En dat klopt echt, als in, we hebben een Raad van Bestuur, we hebben werknemers etc. En ik sta in om dagelijks te zorgen dat alles goed blijft lopen, of dat is toch mijn verantwoordelijkheid. En voor de rest ben ik denk ik heel hard bezig met het creatief aspect, wat uiteraard een heel groot deel is van wat we hier doen. En, ja het is mijn taak om een goeie, toffe groep mensen samen te brengen en te overtuigen om achter één vlag coole shit te maken.”

Je bent de oprichter, hoe en wanneer is Videofy eigenlijk begonnen en hoe is het bedrijf eigenlijk gegroeid tot wat het vandaag is?

“Dat is een heel goeie vraag, omdat heel veel bedrijven uit een soort spontaniteit ontstaan, een idee of weet ik veel wat. Bij Videofy was dat niet zo, dat is heel beredeneerd gebeurd. Ik heb altijd een passie voor foto en film gehad, wat uiteraard aan de basis lag om zoiets te willen doen. ik heb Olivier (CFO en

mede-oprichter) leren kennen in 2010. We hadden toen Lonely Alien opgericht, een marketing agency, dat nog altijd het bedrijf is dat eigenaar is van het merk Videofy. We maakten websites, we werkten campagnes uit en heel de boel, en we merkten eigenlijk gewoon dat we al die dingen aan het doen waren om in the end in zo'n campagne dan een coole video te kunnen maken. Dat was hetgene wat we, graag deden. Ik dan toch, en Olivier zeker ook. We voelden van oké, hier ligt echt onze passie. We wisten dat al wel, maar we spreken van een tijd waarin social media echt nog in z'n kinderschoenen stond. Waar dat een KMO, zelfs een deftig groot bedrijf, misschien wel eens een video liet maken, heel sporadisch, om de tien jaar. Waar ze wel eens een reportageke betaalden op een lokale zender ofzoiets, maar waar dat video-marketing voor de doorsnee bedrijven gewoon niet bestond. Dat is één van de twee redenen. Enerzijds was de distributie te duur. Advertisement op televisie kostte gewoon ranzig veel geld, en was gewoon voor heel veel bedrijven niet aan de orde. En an-

derzijds was de productiekost ook gewoon gigantisch hoog. En, wat wij eigenlijk gedaan hebben, is we hebben die opkomst van die social media goed geanticipeerd, en langs de andere kant hebben we ook de evolutie, de technologische evolutie van cinema maken, en van hoogwaardige videocontent maken, altijd van heel dichtbij meege maakt. We zijn van de mini tv naar de HDV tapejes gegaan en van de HDV tapejes waren er in een keer SD-kaartjes met dan heel snel heel plots die DSLR evolutie, de spiegelreflexcamera's die konden filmen, met dan een grote sensor waar je de objectieven van kon kiezen en heel de boel. En dat heeft eigenlijk een betaalbare versie van video-productie in gang gezet. En ik zeg bewust videoproductie, niet film-productie. Want daar zit ergens het grote verschil. Wij zijn Videofy, wij zijn een videoproductiehuis, geen filmproductiehuis. Wij zijn geen traditioneel productiehuis, en dat hebben we heel bewust gedaan. Want de filmsector is van oudsher een zeer traditionele sector, een sector die uit een zeer goed milieu ergens

proliferatie gekend heeft, en die is eigenlijk sindsdien niet veranderd. Een heel vastgeroeste sector waar dat iedereen met een specifieke functie op die set staat, waar dat zeker in het buitenland ook echt industrieën zijn en waar dat daar vakbonden rond zijn. Waar dat dan een regisseur die met een figurant praat, die figurant ineens edel-figurant, of acteur zelfs wordt, en dan verandert die zijn functie op set, verandert die zijn loon. Dat is echt een industrie. Dat is een creatieve industrie, maar het stukje creatief daarvan is een heel klein deel.”

het is echt zo een heel radarwerk van factoren.

“Ja, exact. Het is een industrie, het is net zoals een auto bouwen. Dat wordt daar iedere dag gedaan en zovoort, en dan moet je dat ook met een zeker comfort doen en weet ik veel wat, daar is bij ons nog wel wat werk aan, maar wij hebben wel echt heel hard nagedacht. Ik heb ook externe mensen ingeschakeld, de Stijn Eikmans, een business developer, om een businessplan te schrijven voor eigenlijk een modern productiehuis, dat dus komaf maakt met al die structuren, dat daardoor aan lagere prijs, high end dingen kan creëren door een aantal zware eigen investeringen, een aantal technologische ingrepen and so on and so forth, waardoor dat haalbaarder is. Het is nog altijd duur hé, het is nog altijd handwerk. Je weet ook als je een zetel hier in Europa laat maken door een Italiaan of een Portugees, en dat zijn dan nog goedkopere mensen dan Belgen, dat dat geld gaat kosten, en dat is hetzelfde hier. We hebben ook nooit die ambitie gehad an sich om goedkoop te zijn, maar hetgeen dat wij wel begrepen hebben, is dat, door de verandering met social media, de productie-budgetten alleen maar gestegen zijn. Het is alleen, voor hetzelfde productie-budget moet er nu veel meer content zijn. Het gaat er niet meer over om één keer in het jaar met een campagne relevant te zijn. Nee, het gaat over permanent en consistent relevant

te zijn. En dat is waar wij bedrijven bij helpen. Dus ja, die wens om in film en in tv en in reclame productieel coole dingen te doen, was er al lang, maar dan merk je op een gegeven moment dat die markt rijp is, en dan beslis je om die switch te maken. En we hebben die switch ook echt hard gemaakt. We hebben onze klanten gebeld en gezegd: kijk, we stoppen met websites doen. We hebben drie mensen die bij ons werkten de keuze gelaten van: of je gaat nu echt iets anders doen, of we gaan afscheid van je nemen. Van twee daarvan is dan afscheid genomen. Dus het is echt wel effectief een klik; we hebben een ander bedrijf. En dat was echt een belangrijk moment voor mij ook, een heel liberating moment. Want als agency ben je van alles aan het najagen, je wordt in niets echt goed, en dat was het ticket dat we met Videofy echt gekocht hebben. We gaan

nu in één ding echt goed worden, en dat is wel stilaan aan het gebeuren. We zijn nu vier jaar in dat verhaal, en dat begint echt los te komen. Ik kijk uit naar wat de komende jaren voor ons te bieden hebben. Ik denk dat dat wel een interessante periode wordt.”

➤ Je bent nog altijd even tevreden met je keuze?

“Ja. 100% (lacht) Sowieso. Allé ik ga niet zeggen dat het makkelijk geweest is sinds dan hé. Ik bedoel we hadden de switch gemaakt, zes maanden in dat avontuur waren we heel coole dingen aan het doen, maar een jaar in dat avontuur begint Corona, en dat was net wel het moment dat we door al ons investeringsgeld doorgebrand waren. Dat moest net beginnen renderen. Dus dat zijn twee heel spannende jaren geweest, waar we nu nog altijd een stuk de prijs van betalen in terms of cashflow, maar waar we nu wel sterker door staan. En honestly: dat is ook een hele mooie tijd geweest, dus ik kan daar eigenlijk niet over klagen in dat aspect. Het is alleen wel financieel zeer uitdagend geweest.”

We hebben hier een heel team zitten. Hoe verloopt naar jouw ervaring de samenwerking en de sfeer enzo?

“Ja, dat is ook altijd iets geweest voor mij. Zelfs in de lagere school was ik de leerling die warm werd van groepswerken, die dan zorgde dat iedereen bij ons thuis kon komen werken en van die toestanden. Dan daarna met productontwikkeling, we hadden thuis een atelier in de kelder, en als het atelier van PO om 20u ‘s avonds dicht ging, en het was deadline, dan zat er soms 20-30 man bij ons thuis te werken. Dus ik denk zo het faciliteren van creatief werken, het faciliteren van

een creatief proces, wat een heel fragiel proces is in het begin, dat doe ik graag. Er is een hele mooie speech van Jonathan Ive nadat Steve Jobs gestorven is die daarover gaat. “Respecting an idea when it’s just a fragile little thought.” Dat is, ja dat zijn voor mij zo wel belangrijke noties geweest, om een omgeving waar er veel respect is voor alles wat in een bedrijfs sfeer gerepecteerd moet worden te creëren. Dat is de input die iedereen geeft, dat is het respect naar elkaar toe. Ik heb mensen ontslagen omdat ze niet het juiste respect naar hun collega’s hadden. Ik denk dat dat gewoon een ruimte creëren is waar mensen zichzelf kunnen zijn, waar ze zichzelf kunnen amuseren, en waar dat die notie van ‘als je iets doet dat je graag doet dan ben je niet aan het werken’, heerst. Ik ben het er niet helemaal mee eens, want ik denk, als je iets doet wat je graag doet, je nog tienduizend keer zo hard werkt.

Omdat je die drive hebt.

“Ja. Exact. En, dat is eigenlijk wat ik het allerliefste doe. Begrijp me niet verkeerd, ik film heel graag, ik las en slijp en bouw heel graag dingen en heel de boel, maar het nuturen van een groep mensen en die aligneren qua visie en die een tof creatief vervullend bestaan geven, dat is voor mij wel het hoogste goed, en is voor

mij ook iets waar ik heel graag aan werk. Mensen de beste versie van zichzelf laten zijn. Mensen die binnenkomen met een flut diploma in een of ander grafisch ding, die geen of weinig zelfvertrouwen hebben, om die dan een paar jaar later projecten te laten verkopen van 100-200 duizend euro en die gewoon te zien groeien in hun leven, dat vind ik de max. Er zijn mensen die hier aan kindjes bezig zijn en al die dingen, dat is voor mij nog wel het allerhoogste goed. Ik denk dat dat een beetje iets is dat van oudsher wat ondergewaardeerd wordt in ondernemers. Ik vind dat ook een beetje een vies woord: ‘ondernemers’. Maar, ja je hebt zo wel die paar zotten nodig die daar soms honderden uren per week insteken om te zorgen dat mensen dat kunnen doen. Dat is niet vanzelfsprekend dat dat leuk verloopt en dat dat voor iedereen quasi altijd leuk is. En dat is wel iets waar ik heel hard naar mik; Om voor iedereen genoeg variatie te voorzien, om voor iedereen genoeg doorgroeimogelijkheden te voorzien. Natuurlijk, je kan opportuniteiten maken, maar het is aan hen om ze te pakken. Maar ik denk wel dat dat iets belangrijks is, die opportuniteiten maken waar mensen in kunnen uitblinken.

Ik vind het ook een uitdaging wanneer een jaar geleden bijvoorbeeld Marthe naar mij komt en zegt: “Oh we missen zo nog eens echt een leuk project” of weet ik veel wat, en je kunt dan een paar maanden later dat waarmaken. Dat zijn soms echt de graafste momenten, als je zo op een grave set staat, waar veel dingen aan het gebeuren zijn, waar de stakes hoog zijn, die veel geld gekost heeft. Maar in al die drukte en mayhem vind je zo een minuut waar je dan even met de mensen die er keihard aan meegewerkt hebben om dat daar te krijgen, om dan twee stappen achteruit te pakken en dat allemaal te zien gebeuren. Om daar dan intens van te genieten, dat is echt graaf. Nu in Portugal was weer zo’n moment, met de opnames aan het kampvuur en dat iedereen daar in z’n blote de zee in gelopen was, dat was weer zo’n moment dat we allemaal samen zo’n moment hadden. De opname was gedaan, we hadden wat we moesten hebben, en we hebben daar gewoon nog een halfuur naar die zonsondergang gekeken. Dat was een heel mooie zonsondergang, gewoon door de context waarin je zit. Die is niet spectaculair mooier dan een andere, maar gevoelsmatig door hetgene je gedaan hebt wel. Voor mij is dat ook een enorme drijfveer. Iedere keer als je voor zoiets reist, reis je op een andere manier. Je leert dan de mensen kennen, en dat is het prachtige aan videoproductie. Je komt op de zotste plaatsen van de wereld, je ontmoet de zotste mensen, het is zelden doorsnee. En ik denk dat dat voor mij ook weer een extra drijfveer is: het gevecht tegen middelmatigheid. En dat wil ik voor de groep hier ook hebben. Als mensen die hier werken een middelmatig leven leiden, dan is het omdat ze het zelf gekozen hebben, omdat ze het zo willen, niet omdat het moet.”

Dat vind ik een mooie uitspraak (lacht). Doordat je dat zo expliciet uitspreekt, dat is niet iets dat er super dik op ligt ofzo.

“Nee je mag dat ook niet op een muur schrijven. Vanaf dat je het op een muur schrijft is het geforceerd. Coolblue is daar denk ik een goed voorbeeld van. Coolblue is zeer succesvol in een happy sfeer creëren. “Alles voor een glimlach”. Maar het is wel hun slogan, het staat er op iedere muur. En oké, daardoor wordt dat ook weer een self-fulfilling prophecy, maar ik zou niet graag bij Coolblue binnenwandelen op het moment dat ik een slechte dag heb.

De laatste draaidag met de productie in Portugal voor Auping komt Dries, een andere stagiair, naar ons met het nieuws dat z’n grootvader gestorven is. Ja, dat zijn ook momenten waar je dan als team door moet. En dan moet je niet alles doen voor een glimlach weet je. Dan gaat het gewoon over ‘decent’ mensen zijn tegenover elkaar. en ik ga daar eerlijk in zijn, je blijft daar ook in leren. Ik ben zelf niet het gemakkelijkste karakter, ik kan best opvliegend zijn en zo van die toestanden, en dat is ook belangrijk dat je dat eruit kan krijgen, en dat iedereen weet van ‘ahja oké laat hem maar even afkoelen’. It all amounts to something, waar we in the end allemaal trots op kunnen

zijn. Ik denk zelfs dat dat het grootste is dat we kunnen meegeven aan mensen die hier stage lopen, die hier werken of komen werken. Dat is: wees kritisch over je werkplek, doe er alles aan om er iets aan toe te voegen, maar weet ook wat jij er moet van verwachten, wat dat aan jouw leven moet toevoegen. Dat is iets dat in vele bedrijven niet echt bestaat. Veel bedrijfsleiders denken dat werknemers content houden betekent dat je daar een pingpong tafel zet en een basketbalring aan de muur hangt, en op één of andere woke manier ben je dan een chill bedrijf om voor te werken. Want ja, ‘we gaan om de zes maanden eens bowlen.’ Dat zijn nu drie dingen, pingpong tafels, basketbal hoops en bowling activiteiten die niet nodig horen te zijn om de boel gezellig te houden. Iets waar wij enorm hard over waken denk ik, zijn rotte appels. Die moeten eruit. Je hebt gewoon mensen die niet in een teamsfeer passen. Je hebt mensen die daar geen respect voor hebben. Daar hebben we altijd korte metten mee gemaakt. Dat is denk ik regel nummer één. En dat geldt ook voor onze klanten. Klanten die ons personeel niet respecteren vliegen gewoon. Daar kan voor mij niet over ge-argued worden. Respect staat op de eerste plaats. Ik zou het ook gewoon niet anders willen. Een bedrijf waar ik zelf niet voor zou willen werken, zou ik nooit kunnen ➤

➤ bouwen. En ik ben daar enorm kritisch voor. (lacht). En allé, je wil altijd meer doen en je wilt het altijd leuker houden en whatever, er zijn natuurlijk limieten. Soms moet er ook wel eens gewoon gewerkt worden. Maar dat is dus eigenlijk mijn filosofie daarrond.”

Dat is mooi. Ja, iedereen heeft hier natuurlijk een andere rol. Die van jou is uiteraard heel veelzijdig, maar als je zo een doorsnee week of dag zou nemen, hoe ziet die er hier uit eigenlijk?

“Goh dat is een moeilijke vraag, in de zin van: ik heb ook mijn leven zo opgebouwd dat geen twee dagen dezelfde zijn. Maar er zijn wel verantwoordelijkheden die dat wel sturen, waar je voor moet doen wat nodig is. Er moeten genoeg projecten zijn, daarvoor moet je sales doen, en als je een week geen sales doet, dan moet je de week erop dubbel doen. Dat is gewoon het ding. it's a numbers game. Dus dat hangt ervan af. Voor mij is dat een beetje geëvolueerd van op het internet mensen zitten contacteren. Niet dat ik dat niet meer doe, maar veel minder dan vroeger. Je hebt je netwerk, je hebt je vaste klanten en je moet die onderhouden. Je moet daarmee gaan eten, je moet daar iets mee gaan drinken en je moet daar een babbeltje mee doen. Er zijn er die vrienden geworden zijn, of vrienden die klanten geworden zijn. Dat zijn allemaal relaties uiteindelijk die je moet beheren en onderhouden en doen evolueren. Dus dat is een exciting deel. Dan is er het creatieve aspect. Dat is vanaf het moment dat er iets concreet wordt, de ‘ideation’ errond doen. Het creatief verkoopproces zeg maar. Dus niet

“Het nurturen van een groep mensen en die aligneren qua visie en die een tof creatief vervullend bestaan geven, dat is voor mij wel het hoogste goed.”

de relatie, maar echt gewoon: wat gaan we maken, en waarom gaan we dat maken. Dat is iets waar ik zo veel mogelijk mee bezig ben. Van het schrijven van een fictiereeks in extreem voor tv, tot het maken van een social mediacampagne voor bijvoorbeeld Filliers. Ik denk dat dat ook iets is waar ongeveer het meeste van mijn tijd naartoe gaat: ideation. En dat is ook iets dat nooit af staat. Het is dikwijls dat ik onder de douche sta met mijn vriendin (lacht), de douche uitloop en met mijn natte poten de Ipad vastpak en een idee neerpen. Of ‘s nachts wakker wordt met een idee. Dat is hetgeen dat ik dan uitvoerend het allerliefste doe. En dan is er het productie deel af en toe. Ik zal wel eens voor een gewone productie ingeschakeld worden als cameraman of weet ik veel wat, maar dat is niet de bedoeling dat dat gebeurt per se. Maar dan voor grotere projecten, vaak degenen die ik ook bedacht en geschreven heb, daar doe ik dan de regie voor. Maar nogmaals, die functies zijn bij ons zo flue. Je staat zelden op set zonder ook echt de camera vastgepakt te hebben of zonder de lampen bijgesteld te hebben of mee verhuis gedaan te hebben.”

Je gaat nooit je handen eraf houden eigenlijk?

“Nee, never. Dus ja, dat zijn mijn functies zeg maar. En dan is er natuurlijk het bedrijfstechnische uit-

eraard. Daar probeer ik zo miniem mogelijk mee bezig te zijn. Dus alles van administratie en zo van die toestanden, daar ben ik gewoon niet goed in. Er zijn mensen daarmee bezig die daar beter in zijn. Maar, af en toe heeft dat ook wel aandacht nodig en moet je daar ook gewoon een beetje als het gezicht van het bedrijf je inspanningen voor doen. Dat gaat dan over de relaties met je investeerders behouden en je relaties met banken en zo van die dingen, om er voor te zorgen dat we altijd genoeg centen hebben om te doen wat we moeten doen.”

Wat zijn zowat jouw ervaringen met stagiaires hier?

“Bij ons zijn stagiaires een belangrijk deel. Ik zie dat ook een stuk als een maatschappelijke functie die wij als bedrijf moeten vervullen. Hetgeen waar we het daarstraks over hadden, mensen zo een beetje wegwijzen maken in het bedrijfsleven, ik denk dat wij in dat aspect een uniek, mindful bedrijf zijn. Ik denk niet dat er zo heel veel zijn. Waar dat mensen echt, of toch zeker degenen die er ontvankelijk voor zijn, die kansen krijgen. Je hebt stagiaires die binnenkomen die hier gewoon hun uurtjes komen kloppen en die eigenlijk niet echt al een passie ofzo gevonden hebben. Maar dan zijn er mensen die misschien ergens wel weten wat ze willen doen en daar ook naar gestudeerd hebben, maar die nog niet weten welke

richting ze daarmee uit moeten in hun leven. En ik denk dat dat een heel groot deel is van wat wij hier helpen doen voor een stagiair. Los van een aantal praktische dingen die je uiteraard leert: van belichting naar instellingen van camera, naar editen in teamverband en so on and so forth. Dus, die technische know how zeg maar, die willen we ook meegeven. En een keer het volledige proces, op onze manier dan, doorlopen, met altijd die sidenote van: “kijk dit is onze manier, er zijn er andere”. En dan voor ons, en daar zijn we ook gewoon heel nuchter in, is een van de belangrijkste functies uiteraard extra hands op set. Dat is altijd meegenomen. Dat is heel nice, maar voor ons is het ook gewoon een manier om mensen te leren kennen die dat potentieel voor ons kunnen komen werken in de toekomst. Een stage doen in iets dat potentieel je eerste werkplek wordt is ook voor die mensen interessant denk ik, want je leert elkaar kennen. Het Engelse woord voor bedrijf is ‘a company’. Vrij vertaald is dat een gezelschap, en als je deel wilt uitmaken van een gezelschap moet je die mensen eerst leren kennen, en moet je zien of dat matcht. Het ding van een bedrijf is, dat is maar een API naar de staat om belastingen te betalen, maar dat is minder belangrijk in dat aspect. Dus, ik denk dat dat gewoon de unieke opportuniteit is die aan een stage vasthangt: je

leert elkaar gewoon echt kennen.”

Je wordt echt een deel van heel dat raderwerk, heel dat team.

“Ja het is dat hé. Je hebt hier stagiaires die doorgaan die je de dag erna vergeten bent, en je hebt er waarvan je denkt: “aw f#ck, waarom komen die niet terug?” En dan moet je zien dat die in september terug bij u staan. Dus dat is voor ons denk ik de belangrijkste dingen, los van gratis hulp uiteraard. Gratis is het nooit, maar zeer goedkope hulp (lacht). Absoluut.”

We hebben het daarjuist gehad over dat je vooral meedoet met de echt grote projecten, de dingen die je zelf bedacht hebt. Wat zijn zo je favoriete producties, de dingen die je echt altijd bijgebleven zijn?

“Ja, ik denk nu recentelijk Kasteelbier, Auping. Dat zijn een aantal dingen. Waarom raken die mij zo hard, of ben ik daar zo graag mee bezig? Ergens zijn dat denk ik gewoon merken waar dat je graag voor wil werken omdat die ook voor kwaliteit staan, die goede producten hebben en so on and so forth. Dat is denk ik een eerste voorwaarde. Werken voor iets waar je niet echt in gelooft, ja dat kan niet. Ik heb daar geen probleem mee an sich, maar daar ben je nooit zo enthousiast over. Dat is gewoon zo. Dus als je hier producten binnenkrijgt die plezant zijn om mee te werken, dat zijn dan sowieso al de ideale klanten zeg

maar. En als je dan nog eens daar echt coole dingen aan kunt verkopen: “We gaan een bed op vier/vijf locaties doorheen Europa zetten”, dan zit het pas echt goed. Dan kom je ook op best wel extreme plaatsen, en dat zijn dan andere hobby's van mij. Het avontuurlijke en zo van die toestanden. Dat is dan zeker bij Auping het geval. We hebben zo nog dingen gedaan; voor Bonsai bijvoorbeeld zijn we gaan skydiven, zijn we gaan duiken, we hebben een onderwater betaling gedaan en zo van die toestanden. Dat zijn voor mij zo wel de hoogtepunten, omdat dat iets is waar nog meer passies van mij dat ding raken. En dan met Kasteelbier: als je scènes kunt creëren die wat uitdagend zijn, maar waarbij je ook het gevoel hebt dat je mee aan het schrijven bent aan het narratief van een volgende generatie, aan cultuur, zalig. Bij sommige ads heb je dat echt. Er wordt altijd een beetje neerbuigend over advertising gedaan. Enerzijds is het het best betaalde stuk van onze sector. Het is beter betaald dan fictie-productie, het is beter betaald dan reality-productie. Dus dat is een interessant deel (lacht). Misschien ook omdat een aantal echte vak-puristen het gewoon deontologisch niet willen doen, dat is nice voor ons. Het is een moeilijke wereld om in te geraken, maar ik denk dat advertising heel fel onze cultuur bepaald. In the end bepaald het wat we dragen, wat we eten, maar ook nog breder. Coca Cola heeft de kerstman geïntroduceerd. Dat was een of ander geloof van de Sami people die boven de poolcirkel wonen, dat geëxporteerd is om Cola te verkopen. Ja, ik vind dat cool. En denk aan alle joy die daaruit voortgekomen is en heel de boel, en wat kleine kinderen nu voelen in zo'n periode, wat vroeger iets was waar je de ochtend erop naar de kerk ging en dat was het. Lollig was dat niet. Dus in dat aspect is dat gewoon zo iets waar ik heel warm van wordt. Van het moment dat je voelt, en dat is puur een gevoel, dat je daarmee aan het sleutelen bent. Ik heb dat ook ➤

met een aantal andere klanten die we hebben, neem bijvoorbeeld Filliers, daar heb ik dan echt het gevoel: dat is Belgian heritage. Dat zijn brands waar we mee opgegroeid zijn, sommigen ervan die een beetje in vergetelheid geraakt zijn. Dat is gewoon heel nice om mee aan dat verhaal te schrijven, want dat is een verhaal dat al honderd jaar of meer draait. En dan ergens raakt dat verhaal jouw pen en begin je daaraan mee te werken, en ik zie dat echt als een eer om dat te doen. Dat is waar ik gewoon een stuk voldoening uit haal. En ik zeg het, vanaf het moment dat je dat voelt, dan boeien de uren niet meer en dan ga je daar gewoon kei hard voor.”

Dat is fijn om te horen. Ik kan me er wel in vinden, zo het schrijven aan een verhaal.

“Voor mij is dat ook een zoektocht geweest. Ik heb nog een ander bedrijf gehad dat echt in de ontwikkelingswereld actief was en daarvoor campagnes in de health sector gedaan en zo van die toestanden, waar dat we echt weten dat we levens gered hebben. Ik ben altijd wel redelijk verslaafd geweest aan die impact die je hebt en ik ben iemand die daar wel naar op zoek gaat. De vraag stellen: zijn we hier iets positiefs mee aan het doen? Dat is voor mij geen doorslaggevende, maar toch wel altijd een heel belangrijke factor geweest

est in wat ik doe. Het is iets waar ik altijd naar op zoek ben. En dan zit je ineens in de videoproductie en dan moet je natuurlijk gewoon projecten doen om die boel draaiende te houden, want het is wel echt gewoon een zware investering om in deze wereld bezig te zijn. Maar ja, ergens begin je je dan af te vragen: ja, wat zijn we hier aan het doen? Is dit nuttig? Zijn we gewoon platte commerciële dingen aan het doen? En vaak als je dan dat raakvlak wel hebt, ja dat geeft gewoon enorm veel extra waarde. Dat is niet bij ieder project, dat is onvermijdelijk ergens, maar we kunnen het er dikwijls wel in verweven of we kunnen het er in schrijven en we kunnen campagnes doen die er echt toe doen en die echt relevant zijn. Dat is gewoon wel leuk, omdat je weet: veel andere mensen zouden met die budgetten die wij dan krijgen inderdaad echt gewoon die platte commerciële dingen doen, en wij doen dingen die mensen doen dromen, die mensen een positief wereldbeeld geven, die een beetje avontuurlijke ingesteldheid bijbrengen. Dat zijn zo wel onze core values die er altijd wel een beetje in terugkomen.”

Zalig. Allright. Goed. Een afsluitende vraag misschien: wat zijn de toekomstplannen voor Videofy?

“Ja, we zijn er al een hele tijd mee bezig geweest, er zijn eigenlijk twee dingen. Dat is enerzijds voor ons de transitie van productiehuis zijnde naar een mediahuis. De missing link daarin zijn onze eigen kanalen enzovoort, dus dat zijn projecten voor de komende jaren. Kijk naar

een termijn van 2025, 2026 voor die dingen echt in massa te lanceren. We zijn daar nu testjes mee aan het doen, research naar aan het doen, dat aan het voorbereiden, en ook financieel aan het voorbereiden, want dat zijn dingen die ontiegelijk veel geld kosten om te lanceren. Dus dat is sowieso een deel van het verhaal. Uiteraard het verder door groeien in die advertising wereld, en daar een prominente naam in worden. En dan fictie-productie. Dat is sowieso van mij en van nog een aantal andere mensen hier zo een beetje de holy grail van het film maken, en ook iets dat wij op onze manier willen doen. En alles staat in het teken van dat. Iedere investering in materiaal, ieder stuk bouw van de studio, al die zaken wijzen allemaal naar die drie dingen. Dat is, eigen kanalen, het prominent uitbouwen in de advertising sector en het maken van fictie.”

Ja, het verder uitbouwen, opbouwen etc.

“Ja, absoluut. Gewoon keep on grinding.”

Allright, zalig. Zijn er bepaalde dingen die je zelf graag nog wilt aankaarten ofzo, waar je aan denkt of iets dat je nog wilt meegeven?

“Goh, nee ik weet het niet. Ik kom hier graag (lacht). Jins: “Ik ook (lacht).” Michael: Dat is voor mij echt een creative sanctuary en ik denk dat we alles gaan blijven doen om dat zo te houden. The future looks bright.”

11 Producties, 2 maanden in detail

Op een dag bij Videofy doe je geen twee keer hetzelfde. 's Ochtends aankomen op kantoor en geen idee hebben wat je allemaal te wachten staat, hoort erbij. Doorheen mijn 8 weken stage passeerden er dan ook een heleboel producties waarin ik een helpende hand kon bieden. Hier vertel ik je alles over de projecten waar ik aan meewerkte en alle dingen die ik daarvoor deed.

01 DETREMMERIE

BATHROOM FURNITURE

De eerste productie waar ik deel van uitmaakte. Hiervoor zat een model in een bad een nieuwe badkamer samen te stellen op een Ipad, terwijl achter haar de badkamer door middel van 3D animatie veranderde. Mijn aandeel in dit project begon met mee het bad naar binnen in de studio te sleuren dat net geleverd was. Daarna zocht ik mee naar modellen voor de shoot, die ik dan ook contacteerde en verder opvolgde.

02 AXYES

IT CONSULTANCY

voor IT Consultancy bedrijf Axxes maakten we een video waarbij een medewerker zagezegd als eerste 's morgens op kantoor aankomt en zich al dansend door het gebouw begeeft. Dit was in mijn eerste week bij Videofy. Op deze shoot was ik mee als productie-assistent en hielp ik overal waar ik kon. Hier leerde ik ook collega Ben voor het eerst kennen. Het was meteen mijn favoriete dag tot op dat moment.

03

3D animatie app Swoove wilde een vision video waarin ze konden laten zien wat ze met deze app wilden bereiken en welke mood het heeft. Hiervoor zocht ik een hele reeks stock beelden bij elkaar die storytelling en animatie doorheen de geschiedenis weergeven. Van

cave paintings tot de eerste animatiefilm met Micky Mouse. Verder was ik hier ook mee verantwoordelijk voor het zoeken naar geschikte figuranten. Deze contacteerde ik dan allemaal en volgde ze verder op. De uiteindelijke draaidag vond pas na mijn stage plaats.

04 filliers

SINCE 1880

Voor drankenmerk Filliers voorziet Videofy alle social media content. Enkele daarvan mocht ik (alook andere stagiaires) volledig zelf monteren. Dit waren dingen die zowat door alle weken doorliepen. Ook ging ik een keer mee op shoot naar de brouwerij van Filliers in Deinze. Naast het mee assisteren draaide ik hier wat behind the scenes beelden, en filmde ik ook zelf met de RED camera B-roll.

05 auping

Voor beddenbedrijf Auping maakt Videofy een reeks video's waarin we een Auping bed op een idyllische locatie in de natuur zetten. Een keer in het zand, in de bossen, aan het water, en op een besneeuwde bergtop, om het gevoel van uitgerust en idyllisch wakker worden weer te geven. Misschien heb je er al eens eentje gezien op tv. Van greenscreen was hier geen sprake. Voor deze productie trokken we naar Oostenrijk en Zuid-Portugal. Tijdens deze productie was ik verantwoordelijk voor het draaien van de Behind the Scenes, die ik achteraf dan ook zelf monteerde. Daarnaast had ik ook natuurlijk alle taken die komen kijken bij het productie-assisteren. Lees er meer over op pagina 30.

06 SitOnIt • Seating

Zitzakken-maker Sit On It heeft heel wat verschillende modellen in de aanbieding. Deze werden professioneel gefotografeerd door onze eigen Thomas. Uiteraard heb je hier een ruime keuze aan kleuren en types. Om deze allemaal te fotograferen zou enorm veel tijd in beslag nemen. So, guess wie al die kleuren mocht Photoshopen? This guy. Een leuke opdracht die mijn Photoshop skills zeker nog meer verbeterd heeft! Na de 137 ste, kan ik wel geen zitzak meer zien...

07 KASTEEL

Misschien spotte je het al eens tussen je insta stories. Het verhaal van deze commercial: tonen hoe Kasteel Xtra er is voor die extra speciale momenten in het leven. De wilde avonturen die je beleeft in je jonge jaren, de lange zomernachten samen met je vrienden. Hiervoor nodigden we 6 jonge acteurs/modellen uit om mee naar Loulé, Portugal te komen. We filmden er feestjes, kampvuren, skinny dips, en een paar pikantere scènes. Mede-stagiair Dries figureerde zelfs mee! Een geboren model die jongen. Ikzelf was hier productie-assistent van dienst, en zocht in pre-productie naar props en locaties. Benieuwd hoe dit avontuur verlopen is? Go check pagina 36.

08 PURPOSE DOGS

Bred and selected to perfection

Een non-profitorganisatie die op een unieke manier assistentiehonden kweekt en opleidt. Voor deze vzw bracht Videofy 4 duo's van hond en baasje in beeld, geschreven uit het perspectief van de hond. Voor een van deze shoots was ik mee op draaidag. Opnieuw assisteerde ik hier, en draaide ik ook zelf enkele simpele beeldjes. Nadien monteerde ik deze video ook en voorzag ik hem van de gepaste muziek en tekst. Ondanks alles wat ik bij Videofy al had gedaan bleek dit één van mijn grootste uitdagingen tot op dat moment te zijn. ChatGPT gaf hier enkele goede aanzetten bij het schrijven van die tekst. Thanks technology.

09 **MATEXPO23**

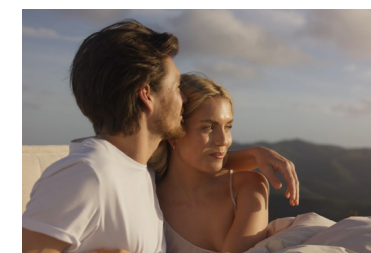
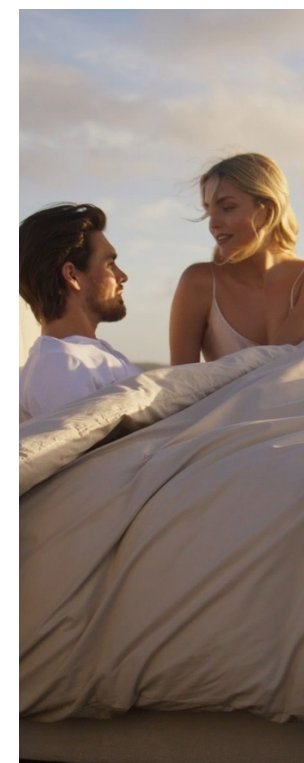
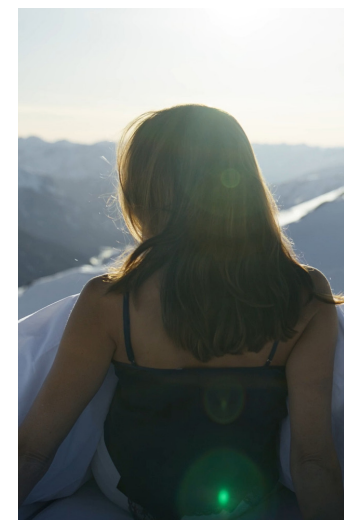
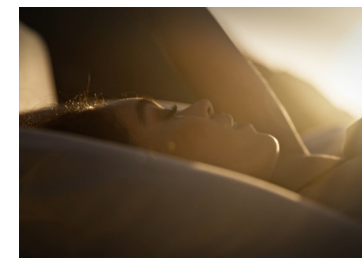
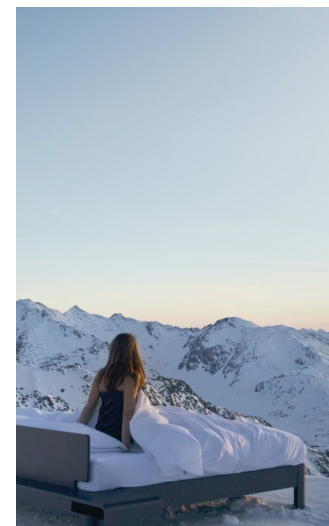
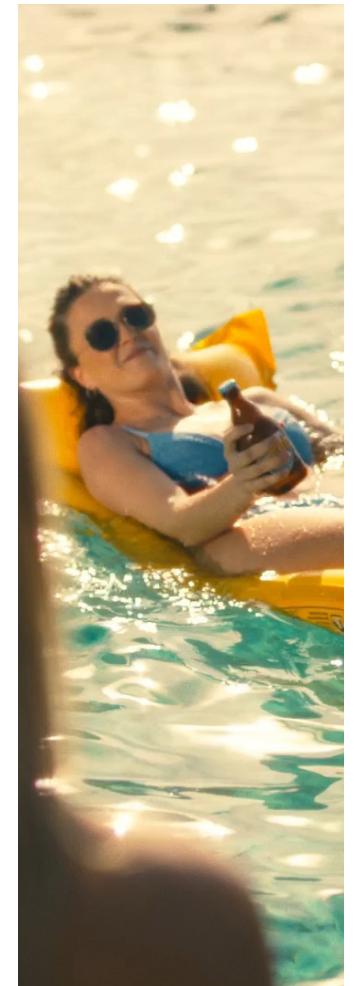
Een internationale vakbeurs voor bouwmaterialen, waar Videofy ook een rol in speelde bij het maken van een gepaste video. Voor deze video maakte ik selecties van de beelden, iets wat de andere stagiaires en ik regelmatig deden voor allerlei producties tijdens onze stageperiode.

10 **VIDEOFY**

Ook voor Videofy zelf is er veel werk te doen. Denk hier aan modellen, figuranten en locaties toevoegen aan de interne database. Ook de socials van Videofy mocht ik mee onderhouden. Op draaidagen, tijdens producties of bij leuke momentjes op kantoor maakte ik een heleboel stories, die dan in de juiste stijl afgewerkt werden. Een heel leuk taakje vond ik.

11 **Wie Zoekt die Wint!**

Wie zoekt, die wint. En ik, ik zocht allerhande props voor deze productie. Deze kan je spotten in de tv-reclame die passeerde op zender VT.M.

Jins Verelst

BEN CYRAN

INTERVIEW MET
MEDIA-ALLROUNDER

*Over passie, groeien en het beste van jezelf
geven*

Goed, Ben.

That's me.

Wil je jezelf eens voorstellen?

Hallo, ik ben Ben. Ik werk nu een jaar bij Videofy. Ongeveer een jaar geleden ben ik begonnen met een stage en nu werk ik hier en doe ik een beetje alsof ik veel doe.

En wat is jouw rol binnen Videofy? Als je dat kunt omschrijven?

Ik ben een beetje een allrounder. Dus soms ga ik filmen, soms ben ik aan het editen, soms doe ik de audio, soms maak ik muziek, soms zit ik in meetings mee na te denken over de productie. Het is echt een beetje alles (lacht). Veel variatie en dat is wat ik nodig heb, dus da's goed. Dat is de reden waarom ik hier ook ben komen werken. Elke dag doe ik iets anders en het is altijd iets wat ik graag doe, dus dat is wel nice.

Wat is jouw ervaring met media en de audiovisuele sector?

Ik ben eigenlijk nog niet zo super lang geleden begonnen met m'n eerste video dingen te maken. Met muziek was ik al heel mijn leven bezig, dus audio zit er al wel van vroeg in. Vier of vijf jaar geleden heb ik m'n eerste video ooit gemaakt, een muziekvideo van een rapper waar ik mee samenwerkte omdat we geen geld hadden om iemand te betalen voor video-clips (lacht). Dus ik dacht: "f*ck it, ik leer het zelf wel." En dan direct gedacht: dit is geweldig, dit wil ik altijd wel doen eigenlijk, ik vind dit leuk. EN sindsdien ben ik dat dus blijven doen. Het is wel een leuke

manier om je creativiteit zowat te expressen.

Dus ja, zo ben ik begonnen en dan ben ik er ook voor gaan studeren. Tijdens mijn studies heb ik dan altijd freelance gewerkt on the side, zodat ik zo veel mogelijk ervaring kon opdoen, zo veel mogelijk projectjes kon doen. Ik studeerde eigenlijk halftijds. En dan ben ik hier stage komen doen bij Videofy in januari vorig jaar. 31 januari was mijn eerste dag en, toen klikte het gewoon keigoed en ik ben eigenlijk altijd gebleven en nu werk ik hier nog altijd, en geen spijt. Dus dat is een beetje mijn ervaring.

Wat heb je exact gestudeerd?

Multimedia en Technologie aan de Karel de Grote Hogeschool. Niet aan te raden. Maar uh love jullie KDG, alsjeblieft laat mij er nog door dit jaar. Ik ben eigenlijk nog niet afgestudeerd. Oeps.

Dus je bent via je stage hier terechtgekomen?

Ja, Inderdaad. Erg grappig eigenlijk, want ik ben bij Videoy terechtgekomen omdat ik een studio heb ingericht voor een bedrijf die business consulting deden, en die hadden een meeting gehad met Michael. Maar omdat ik die personen goed heb leren kennen op dat bedrijf waar ik die studio had gebouwd hadden die dan tegen Michael gezegd: "Ah ja, we kennen iemand die binnenkort een stageplek nodig heeft, die ook heel goed is in video enzo." Waarop Michael heeft gezegd "Ah ja zeg dat hij naar mij belt". Direct Michaels nummer gekregen, naar Michael gebeld en dat was meteen van "Oké, je mag beginnen wanneer je kan." Ik dacht oké, ideaal, ik kom af.

Echt word of mouth eigenlijk?

Ja, echt wel. Ja, want ik heb geen enkele sollicitatie of zo gedaan eigenlijk. Ik heb gewoon naar Michael gebeld en die zei gewoon "kom eens af". Twee keer voor ik met stage be-

gon ben ik al eens langs geweest om te helpen op set. Gewoon om al eens iedereen te leren kennen en zo. En dan met mijn stage begonnen. Dus ik heb wel veel geluk gehad op dat vlak.

Wat is jouw ervaring met stagiaires?

Pff, echt f*cking ambetant, vooral die Jins. Nee nee, grapje grapje hé. Nee, ik vind het eigenlijk heel leuk om stagiairs te hebben. Ik haal daar veel voldoening uit als ik mensen kan helpen en zeker om ook door te groeien en al die dingen. Ik vind dat zalig als ik zo hoor dan van de stagiairs van: merci om me te helpen, want nu lukt dit beter of die dingen. Dat is ook al iets dat ik heel fel altijd probeer te doen als er iemand nieuw is of zo. Ik ga me direct voorstellen. Ik wil daar effe mee babbelen en ook zeggen van kijk als er iets is, je mag mij altijd iets vragen. Ook al ben ik superdruk bezig ofzo, ik wil gerust meer tijd maken voor u en iets langer op werk blijven of zo. Want dat stoort mij allemaal niet. Ik heb liever dat de andere mensen mee kunnen groeien, dat vind ik heel belangrijk. En zelfs, dat wou ik jou ook nog zeggen, na uw stage, je mag mij nog altijd bellen en al die dingen, vragen als je iets nodig hebt ofzo, dat weet je. Ik zie jullie ook niet als stagiairs of zo weet je. Ik ben zelf ook stagiaire geweest en je wilt gewoon zo veel mogelijk leren en dit is eigenlijk de kans om dat te doen, dus ik wil ook zorgen dat dat lukt. Dat mensen ook zoveel mogelijk kunnen leren, zoveel mogelijk kansen krijgen en zo. En ik hoop dat jullie mij onthouden voor als jullie ooit in de big business zitten en iemand nodig hebben dan kan je mij ook altijd sturen (lacht).

Videofy is geen immens groot team. Hoe voel jij je binnen het team en de sfeer die er heerst?

Ik voel me hier wel echt thuis. Dat is het nice. Want ik heb altijd als freelance gewerkt en dat was soms allee je werkt met veel mensen

samen of zo, maar je werkt niet in een vaste groep, of niet met dezelfde mensen altijd. En dat kan soms zo wel eenzaam worden. Je leert altijd nieuwe mensen kennen en dat is leuk. Ik ben op zich wel een vrij sociaal persoon, dus ik babbel ook wel graag met iedereen, maar dat is dan typische smalltalk of zo. Terwijl hier, gisteren zijn Mark en ik gewoon op café geweest. Wij sturen gewoon een berichtje van "ah, zit je toevallig in t'stad" en "Ah ja ik zit daar op café, kom je af", "Ja, is goed." Dus die is gewoon afgekomen. Die komt mee iets drinken en dat is gezellig, weet je. Dat is leuk. Dat is meer dan gewoon collega's. Dat zijn echt vrienden geworden. En ik merk ook, ik voel me heel gewaardeerd binnen het bedrijf en dat ik ook echt een waarde heb voor het bedrijf. Want dat is ook iets super belangrijk. Dat je gewoon weet: wat ik kan en wat ik doe is ook wat het bedrijf nodig heeft, en dat je niet gewoon je nine to five uren klopt en gewoon iets doet omdat je moet werken of zo. Nee, ik zie wel echt in van: ik breng een waarde op tafel en ik moet dat goed doen. En daarom zie ik die projecten ook als heel belangrijk voor mij persoonlijk ook om verder te gaan en wil ik ook dat het bedrijf groeit en dat ik mee kan groeien. Zo iets in die stijl. Als dat niet te vaag uitgelegd is (lacht).

Het is zowat deel van waarom je doet wat je doet, en daar haal je voldoening uit.

Ja, inderdaad. Zeker wel ja. Het is echt belangrijk dat je ook gewoon je gewaardeerd voelt, als in echt jouw waarde voelt, in een bedrijf. Anders als jij werkt voor een bedrijf met ik weet niet hoeveel mensen allemaal en je bent gewoon een switchke in heel de machine of zo, dan denk ik, ik zou daar persoonlijk niet gelukkig van worden. Terwijl nu, wij doen echt grote projecten de laatste tijd,

met nog altijd een vrij klein team. En bijvoorbeeld nu die Kasteelbier of zo, als ik dan complimenten krijg van ah die grating was super nice of zo, dan is dat echt voor mij zo iets van: nice, ik heb dat goed gedaan. Ik heb mee gezorgd voor een professioneel resultaat samen met de rest van het team. Daarom kom ik elke ochtend terug hè.

Zo'n beetje fysiek dat schouderklopje krijgen van: "Good job".

Ja inderdaad, inderdaad. En ook al is het niet mijn bedrijf, hé ik ben ook gewoon een werknemer hier, toch zie ik dit wel als mijn bedrijf. Als in, ik wil dat dit bedrijf groeit, want dan groei ik mee en dat weet ik zeker. En als je daar 100% voor gaat, dan ga je de vruchten er ook van kunnen plukken. En dat is eigenlijk een mentaliteit die bij sommige mensen nog altijd wel gewoon in hun dagelijkse leven wat ontbreekt. Die gewoon hun nine to five uren kloppen. En oké, als die daar gelukkig mee zijn is dat perfect, maar ik heb toch zo wel iets meer een drive of zo, of meer ambitie om echt wel tot het uiterste te gaan. Dus ja. En mensen zien het ook wel, dus dat is leuk (lacht).

Ik denk dat dat ook wel ergens een mentaliteit is die hier in het algemeen wel wat heerst, het hebben van die drive. Klopt dat?

Dat is heel belangrijk ja. Daar wordt echt wel naar gekeken. Als je dat niet hebt, wordt je niet snel aangenomen.

We hebben het nu over enthousiasme en passie. Kan je bij jezelf benoemen waarom je doet wat je doet?

Omdat het niet voelt als werken. Het is gewoon, ik word wakker, ik kom met m'n vrienden chillen, ik doe dingen die ik leuk vind en ik doe

elke dag iets anders, wat ik echt nodig heb zoals ik al zei. En ik ga naar huis en ik heb het gevoel van: ik heb echt goed gewerkt, ik heb iets klaargekregen of zo. Iedereen heeft zo van die dagen dat je echt niets kan. Dat je echt zo even iets hebt van: ah f*ck, niks lukt of het is allemaal slecht. Ik ben ook wel iemand die daar echt wel mezelf wat op kan neerhalen. Wanneer ik echt geen productieve dag heb gehad, dan voel ik me niet goed, maar dat is wel iets waar ik naar streef: die productieve goeie dagen. Veel doen en babbelen met iedereen. Dat is waarom ik het blijf doen, dat gaat ook goed hier. Ik heb ook veel vrijheid, dat is ook echt het nice. Ik heb het gevoel dat ik echt wel vertrouwd wordt door iedereen hier en dat het echt gewoon zo is van: weet je Ben, doe het, komt wel goed dan. En als het dan goed is gekomen, dan is dat superzalig hè.

Als allrounder is dit misschien niet de gemakkelijkste vraag, hoe ziet een doorsnee dag er een beetje uit voor jou?

Op een normale dag., dus als ik niet op shoot sta, dan ben ik er tussen negen en tien normaal. Dan drink ik rustig een koffietje, babbel ik eerst even bij, en dan begin ik gewoon eigenlijk mijn eigen ding te doen. Want ik zit nu bijvoorbeeld heel fel in projecten zoals Kasteelbier dat het echt gewoon is: dat is Ben zijn project. Ik moet bijvoorbeeld niet vaak naar mensen gaan om te vragen: kan ik iets voor jullie doen? Want ik heb vaak een project van mezelf dat ik af moet hebben of waar ik aan verder kan werken. Ik ga wel eens vragen of er al feedback gekomen is op de dingen die ik gemaakt heb en dan kan ik dat doen. Maar dus een doorsnee dag is gewoon letterlijk: babbel, pc is aan het opstarten terwijl, rustig een koffietje drinken en ik begin rustig te werken. Soms ben ik aan het editen, soms ben ik aan het colorgraden, soms ben ik muziek aan het maken of audio aan het mixen, en andere dagen is het shooten of audio gaan opnemen. Podcasts

opnemen doe ik ook. Het is gewoon afhankelijk van waar ik moet zijn een beetje vroeger opstaan en dan naar daar gaan, met die mensen babbelen. Dat is ook wel het leuke eraan: het shooten is heel leuk omdat je nieuwe mensen leert kennen ook. Zo het sociale aspect van dit hele beroep is echt wel iets waar ik persoonlijk heel veel uit haal. En elke shoot dag ziet er anders uit, dus ook mijn dagen verschillen heel veel. Want je zit op een volledig andere locatie, je leert compleet andere mensen kennen. Oké, je gaat nog altijd moeten filmen of audio opnemen. Maar op zo'n momenten zie ik dat meer als iets dat erbij komt, het filmen of de audio opnemen. Het is al de rest daarrond dat eigenlijk de reden is waarom ik het graag doe.

Heel dat sociale aspect eigenlijk?

Ja, en gewoon ook op nieuwe plekken komen en nieuwe dingen zien. Dat is super tof hè. Ook al is het een boter bedrijf in f*cking Genk (lacht). Dat zijn soms toffe mensen hè. En je kan daar gewoon mee babbelen en zo iets hebben van: ik heb echt een goeie dag gehad, gewoon omdat ik goed heb kunnen babbelen met mensen. Mensen zien een goeie dag altijd als: ah ik heb keiveel gedaan of ik heb heel gefocust gewerkt of zo, maar soms kan een goeie dag ook gewoon zijn: Ik heb een goed gesprek gehad met iemand of ik heb de hele dag uit het raam gestaard en heel goeie zelfreflectie gehad vandaag of zo iets. Dat kan ook een goeie dag zijn. Het hoeft niet altijd goed te zijn omdat je goed gewerkt hebt Dat moet ik mezelf ook wel soms vaker zeggen.

Je zei eerder al dat je dit bedrijf wil doen groeien en zien groeien. Hoe zie jij de toekomst van Videofy en jouw toekomst hier?

Ik denk dat ik binnen een maand CEO ben. En dan verander ik het naar een bakkerij. Ja. Dat is mijn definitieve antwoord.

Ja, oké. (lachen beiden).

Nee nee nee. Ik denk dat we met Videofy zeker nu, dit is een make or break jaar. We hebben nu al enkele grote projecten gehad, maar die moeten wel echt aanslaan. Als we deze projecten kunnen gebruiken om nieuwe grote vissen te vangen zeg maar, dan gaan we heel snel groeien en dan zijn we over twee jaar met dubbel zoveel volk. Dat is 100% zeker, maar iedereen moet even 110% van zichzelf geven, want anders gaan we er niet geraken. Het is nog heel moeilijk, we zijn nog altijd een startup, we bestaan nog niet zo superlang. En qua mijn rol binnen het bedrijf, ik hoop eigenlijk dat ik gewoon zoals nu kan blijven. Ik ben er voor de dingen die nodig zijn. Ze willen echt snel een project af? Geef het aan Ben. Ze willen een color grade? Geef het aan Ben. Zo iets, zo die dingen. Of ook gewoon het hele opleeren gedeelte of bijvoorbeeld een stagiair helpen of zo. Misschien dat als wij een groter bedrijf worden dat ik eerder de persoon wordt die mensen begeleidt en mensen opleert om dingen te gaan doen. Dat zou ik ook super graag doen.

Zowat als stagementor eigenlijk?

Ja, inderdaad, of zelfs voor mensen die gewoon pas nieuw in het bedrijf zijn dat ik die zo wat opvolg en wat kan zien. Want ik ben ook op alle vlakken wel thuis dus ik zou dat wel gewoon als rol kunnen hebben. Zowel in het editen, als in het colorgraden, als in audio, als in filmen kan ik iedereen wel een beetje opleeren. En dat zou ik ook wel super graag doen. Maar ik zie mij zeker niet in een baas rol of zo, zeker niet. Of zeker niet in sales of financiële dingen. Dat is niet hoe ik ben. Maar ik denk dat ik wel een cruciale rol in het bedrijf kan spelen, puur voor de groei van de mensen binnen het bedrijf. Dat is wat ik denk, maar wie weet ben ik over een jaar een zure oude man en wil ik gewoon puur boekhouding doen. Wie weet haat ik video binnen een jaar en dan stop ik. Kan ook.

Je hebt al aan een hoop projecten en projecten meegewerkt. Wat zijn zo de projecten die je echt blijven of jouw favoriete producties zijn?

Oh, mijn favoriete producties. Eerste favoriete productie was voor de Ensors. Toen moesten we een week lang naar de zee, en daar dan gaan filmen, en dan de dag zelf moest de edit af zijn. Dat was super intens want dat was echt, om 8.00u 's ochtends hadden we onze eerste meeting, om 2/3u 's nachts waren we klaar met editten, de dag erna terug om 8.00u 's ochtends eerst een meeting, terug tot 2/3.00u 's nachts editten. Voor mij was dat echt een heel leuk project, want toen heb ik echt Mark, Marthe, Michael en Helena heel goed leren kennen. Ik heb me daar een week echt kapot gewerkt maar ook kapot geamuseerd (lacht), en dan zeker omdat dat met een afsluiter van het feestje, de afterparty van de Ensors was, waar we dan naartoe gingen allemaal samen. Dat is een project dat me echt is bijgebleven, hoewel dat de video's die we zelf hebben gemaakt toen niet spectaculair waren. Dat waren vrij basic dingen dat we moesten doen, maar gewoon die ervaring was wel echt zalig. Dat is zeker eentje dat ik ga onthouden. En ja deze nu, Kasteelbier. Dat is wel echt eentje waar ik echt trots op ben, op wat ik gemaakt heb, en dat heb ik niet snel. De meeste projecten zijn zo van: "Ja, het is wel oké. "Ja, het is wel goed genoeg", maar dit is echt wel iets waarvan ik denk van: hier heb ik wel m'n best voor gedaan. Zo een eigen schouderklopje of zo. Dus deze gaat mij sowieso wel blijven. Voor de rest, ah! De reel eigenlijk, het maken van de

“Ik wil gerust meer tijd maken voor u en dat ik iets langer moet blijven. Ik heb liever dat anderen mee kunnen groeien.”

reel omdat ik daar de muziek voor gemaakt heb. Dat is ook de eerste keer dat ik de kans van Michael heb gekregen om zelf muziek te maken voor iets, en ik had dan op twee dagen iets gemaakt, mijn liedje afgewerkt, en iedereen die dat hoorde was direct van: oh, wow, ja dit is keigoed of het past echt perfect erbij. En dat is dan echt zoiets van waardoor je denkt: nice, ik dan dit wel ofzo. Dat was zo echt even wat de confidence boost die ik nodig had om ook wel terug buiten werk op muziek te focussen. Omdat ik zo iets heb van: mhh, misschien moet ik toch terug meer mijn best hiervoor doen ofzo. Dat was ook wel iets wat ik ga onthouden, zeker wel. En dan zijn er altijd zo

kleine dagen dat je gewoon echt zoiets hebt van, dit was echt een topdag hier en ik heb mij kapot geamuseerd, ik heb er echt van genoten. En zo zijn er veel weet je. Dat kan ik niet allemaal opnoemen. Maar dat zijn wel de drie projecten die voor mij echt zowat game-changing waren op een manier.

Dat is ook wel nice dat die gewone dagen daar eigenlijk ook op hun eigen manier steeds uitspringen af en toe.

Ja, echt wel. Dat kan echt een dag zijn dat ik niks heb gedaan qua effectief iets speciaal of zo, maar gewoon omdat je echt bijvoorbeeld wat meer ziet waar we naartoe aan het werken zijn, of je ziet meer toekomst perspectief of je hebt een

goeie dag gehad gewoon puur door het feit dat je goeie gesprekken hebt gehad. Dat zijn ook wel speciale dagen. Ik heb dat in het leven ook al heel fel. Gisteren was voor mij een speciale dag. Mijn trein had veertig minuten vertraging en mijn gsm was plat. Ik was aan het lezen en uit het raam aan het staren, en ik heb een heel concept uitgewerkt dat ik wil filmen en de muziek voor maken, gewoon puur door uit het raam te staren en in mijn boek te bladeren. Dat ik echt zoiets had van: wow, dit is f*cking nice. Dus ik heb dat helemaal opgeschreven en uitgeschreven. Echt gewoon nog een pen uit mijn dingen rugzak gehaald en gewoon in mijn boekje geschreven. Dat is echt zo'n moment dat je zoiets hebt van: dit is echt een goeie dag, gewoon omdat ik zo even ineens weggetrokken werd van altijd on the move te zijn. M'n gsm was weg, dus ik werd niet constant afgeleid. Ik kan niks anders doen dan nadenken, en ik heb echt goed na kunnen denken. Dat is ook zo speciaal.

Er ontstaat een zijspoor in het gesprek over journaling en die speciale momentjes.

Ja, maar dat journalen, dat snap ik ook wel echt. Dat is ook al één van de redenen waarom ik zo graag fotografie enzo doe. Soms vergeet je zo'n leuke momenten gewoon omdat je er niet meer aan denkt. En dan zie ik foto's ofzo terug van momenten dat ik echt zoiets had van: wow, dit was eigenlijk één van mijn

favoriete momenten en een van de beste dagen van m'n leven, weet je wel. Overlaatst had ik een Google herinnering gekregen van zo'n vijf jaar geleden. Toen moest ik optreden op het Sziget festival in Budapest. En dat is letterlijk tot op de dag van vandaag nog altijd één van de beste dagen van m'n leven. Dat was echt crazy. En ik kreeg daar toen een herinnering van, en dat was echt ineens zo van: holy shit, ik heb dat gewoon gedaan, weet je. En dat was fucking leuk en ik heb daar zo veel mensen leren kennen, en dat was echt zo ineens terug door die herinnering. Dat motiveert je echt. Ik had daar al jaren niet meer aan gedacht dat dat was gebeurd. Als ik daar nu terug aan denk dan heb ik echt zoiets van: ik wil dat terug. Het gevoel dat ik daarvan heb gehad, ik denk dat er geen drug bestaat die dat gevoel kan namaken. Dat is echt absurd. Ik stond gewoon te springen van blijdschap, letterlijk.

Zijn er nog bepaalde zaken die je zelf graag nog zou willen aankaarten of meegeven?

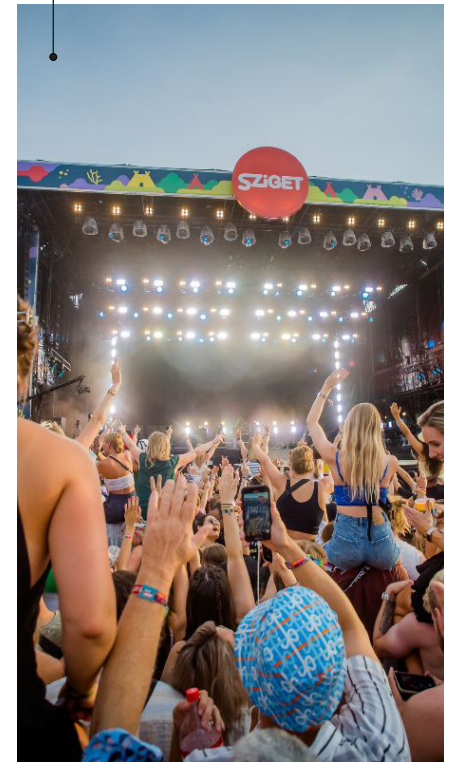
Uhm. Misschien voor de toekomst, voor gewoon mensen, als je niet 100% enthousiast bent voor wat je doet, doe het dan niet. Want, zeker op werkdag, je gaat acht uur per dag werken of toch op je werk zitten, en als het dan niet 100% is wat je graag doet, of niet met een team waar je 100% graag zit, ga dan weg, doe het dan niet. Ik kan mij inbeelden dat het voor sommige mensen natuurlijk moeilijk is om gewoon ineens te stoppen met werken. Everybody got bills to pay enzo, maar ik heb veel liever wat ik bij mijn vrienden ook zie: als die ongelukkig zijn op hun job, die stoppen, gaan een maand doppen en zoeken naar iets nieuws dat ze wel graag doen. Dat is zoveel meer waard dan dat je je ongelukkig maakt voor een maand langer, omdat je dan meer geld zou krijgen. Meer geld maakt je niet gelukkig, weet je. Dat is handig, meer geld any day, maar dat is niet waar het om draait.

En wat ik ook gewoon merk, ik zie heel veel mensen die niet enthousiast zijn om gewoon te leven. Snap je? Ik word elke dag wakker en ik hup mezelf echt op van: ik moet iets doen, weet je. Ik wil terug het volste uit mijn dag halen, want je gaat maar zo oud worden, je weet niet hoe oud je wordt. Vroeger had ik dat niet. Dat is echt nog maar sinds de laatste twee/drie jaar of zo dat ik dat echt wat begin te ontwikkelen. Dat is ook gewoon een kwestie van jezelf leren kennen, weten wat je wilt doen en tijd nemen om na te denken en te reflecteren over jezelf. Je moet dat echt heel hard doen. Want het kan zelfs zijn dat je nu bijvoorbeeld video leuk vindt, dat je daarin verder wilt gaan, maar wanneer je verder nadenkt, meer begint te beseffen wil je ineens tuinman worden ofzo en is dat meer je passie, en dan moet je daar 100% voor gaan. En ook al heb je dan gestudeerd voor video, f*ck dat. Zoek gewoon echt iets waar je energie uit haalt. Ik slaap weinig. Veel te weinig, maar ik heb elke dag energie omdat ik enthousiast ben, ik ben excited en dat pusht mij om verder te gaan. En ik wens dat aan iedereen toe, en ik

wil gewoon dat je blijft zoeken tot je dat hebt, bij iedereen. Dat is belangrijk. Anders ga je echt geen energie hebben in het leven, en dat is jammer. (...) En soms moet je egoïstisch zijn. Dat is ook wel iets, egoïstisch zijn. Klinkt negatief, maar egoïstisch zijn is eigenlijk gewoon denken aan jezelf. Waarom zou je dat niet doen? En egoïstisch zijn betekent ook niet dat je ineens andere mensen gaat beginnen kloten ofzo hè, daar haal je ook geen geluk uit. Het mooiste vind ik is als je samen met mensen kunt groeien, en als je liefde geeft krijg je liefde terug, 100%. (...) Hetzelfde met mensen helpen of helpen om te groeien. Als die dan groeien, kan je echt zo trots zijn en denken: ik heb daar een deel van uitgemaakt, en dat vind ik mooi om te zien. En dat kan zeker ook gewoon met simpele dingen zijn als je gewoon iemand op de tram of trein ziet en je lacht er eens naar en je ziet dat die ineens zo onverwachts, zo lachen van 'Oh', dat is prachtig hé. Je hebt iemand z'n dag gemaakt. Hoe mooi is dat?

Het Sziget Festival, een jaarlijks terugkerend evenement van zes dagen dat wordt gehouden op het Óbuda-eiland in de Hongaarse hoofdstad Boedapest, en waar Ben zo'n vijf jaar geleden als DJ mocht optreden.

“Meer dan de helft van je leven bijna zit je op je werk. Dat je dan iets zou doen wat je niet graag doet, dat snap ik niet.”

**EXCLUSIVE
INTERVIEW
MET**

PRODUCER

**MARTHE
WAEGEMAN**

Binnen Videofy doet ze voornamelijk productie. Dat gaat voor haar van het allereerste contact met een klant, tot de ontwikkeling van een concept, dat concept voorstellen en het budget rond krijgen. Om dan vervolgens de productie te doen en zelfs alles van post-productie mee op te volgen. Zij waakt er eigenlijk van begin tot einde over dat een klant krijgt wat die verwacht. En wij konden deze enthousiaste flapuit eventjes lenen voor een gesprek.

Wat is zowat jouw ervaring met media en de audiovisuele sector in het algemeen voor dat je hier kwam?

Van opleiding heb ik communicatiewetenschappen gedaan aan de UGent en dan een postgraduaat digital storytelling aan het KASK in Gent. Bij beide opleidingen heb ik een stage gedaan. In mijn communicatiewetenschappen opleiding heb ik stage gedaan bij Woestijnvis voor De Ideale Wereld. Daar was het wel puur productie en was dat eigenlijk veel sh*t werk. Dat was gewoon kostuums zoeken, mensen opbellen, allé echt de saaie kant van productie vond ik zelf. En dan bij het postgraduaat heb ik een stage gedaan bij Decathlon. Dat was dan alles wat met social media te maken had, dus je kwam gewoon in het social media team, maar daar mocht ik ook zelf concepten verzinnen, die zelf ook filmen, monteren en echt online plaatsen, en meedenken over hoe dat we het visueel mooier konden maken, de socials enzovoort. Dus dat is eigenlijk wat ik gedaan had hiervoor, en dit is mijn eerste echte job zeg maar, binnen de media wereld. “Je werkt hier nu...?” 2 jaar en twee maanden. Ik heb hier al veel meer geleerd dan in vijf jaar op school.

En hoe ben je hier dan terecht gekomen?

Ik heb eigenlijk gewoon spontaan gesolliciteerd. Dus ik ben wel heel wat productiehuisen afgegaan, en dan had ik een uitnodiging gekregen voor een gesprek omdat hier net een nieuw project ging komen waar dat ze iemand voor nodig hadden die dat helemaal kon opvolgen. En dan had ik eigenlijk samen met dit bedrijf nog een ander bedrijf waar ik kon beginnen op hetzelfde moment. Ik heb dan voor dit bedrijf gekozen, puur omdat ze mij de allereerste keer direct uitgenodigd hebben voor een barbeque, toen ik nog niet eens was aangenomen (lacht). Ik voelde dat de sfeer hier gewoon super goed zat, en de projecten ook veel meer in lijn lagen met wat ik wilde doen, dus dat was voor mij de doorslaggevende factor. Ja, dat heeft alles gedaan voor mij. Want ik kreeg minder loon en minder zekerheid (beiden lachen). Maar mijn familie heeft mij wel moeten overtuigen. Allé ik was heel hard aan het twijfelen, en ik heb dan met mijn mama en een van mijn broers nog eens gepraat, en ze zeiden gewoon: “hoe je over beide bedrijven babbelt, zijn we 100% zeker dat je voor Videofy moet kiezen. Je straalt gewoon enthousiasme uit als je erover babbelt.” En ik heb er geen spijt van.

Je hebt dan gekozen voor die sfeer, hoe voel je je momenteel binnen het team?

(Olivier, CFO, komt binnen) De HR is er net, ik kan daar nu niet over babbelen (beiden lachen). Nee, ik voel me heel goed binnen het team. Een paar van het team zijn letterlijk mijn vrienden geworden. Ja, de sfeer is hier gewoon super zalig. Ik denk ook wel dat ik met quasi iedereen, als niet iedereen hier, overeenkom, dus dat is mega leuk. Behalve met Ben (lacht).

Wat zijn jouw ervaringen met stagiaires?

Ik heb er wel al veel zien passer-

en hé. Over het algemeen moet ik zeggen dat wij echt wel goeie studenten bijkrijgen, en dat wij ook zien, zoals op montagevlak, voelen wij vrij snel wie dat daar zo wat mee weg is en wie niet. Neem nu bijvoorbeeld Mika (mede-stagiair), je ziet die super hard evolueren op een periode van vier weken, omdat die daar dag in dag uit mee bezig is. Dus dat is wel nice, en over het algemeen hebben wij echt wel al heel goeie profielen gehad. Dat is voor ons ook echt een basis om mensen aan te werven. Zo hebben Ben, Vicky, Mark, Kyara, Louise, allemaal stage gedaan hier. Dat is gewoon een super goeie poule om uit te vissen voor ons. Dus ja, een paar slechte ervaringen uiteraard, maar dat is echt wel de minderheid. Je voelt dat iedereen wil leren en dat ze heel dankbaar zijn dat ze hier ook veel mogen doen. Ik denk dat wij als stageplaats ook gewoon veel vertrouwen geven aan stagiaires, en er moeten uiteraard ook wel kutjobjes gebeuren zoals om props gaan, maar dat zijn dingen die wij anders ook gewoon zelf doen, dat hoort bij de job, en we proberen dat wel genoeg te compenseren met leerrijke taken. Dat lukt ook wel denk ik. Dus goeie ervaringen.

Elke week, elke dag is anders. Hoe ziet zowat een doorsnee week of dag er voor jou uit?

Ja, voor mij is dat eigenlijk heel veel, om het in 1 ding samen te vatten: project management. Dus dat is gewoon elke week kijken oké, welke projecten zijn er aan het lopen en wat moet daar deze week allemaal voor gebeuren? En het belangrijkste is natuurlijk al je deadlines goed opvolgen en al de rest komt er een beetje tussengeschoven zeg maar. Ja, het is ook wel elke dag een beetje een verrassing hé. Allé ik bedoel iedereen loopt hier ook samen dus het is vaak dat je een keer aangesproken wordt met: kunnen we nog snel brainstormen over dit of over dat? Kun je eens komen kijken, ik heb een edit ➔

➤ gemaakt. Kun je een keer dit, kun je een keer dat. Dus, het is echt elke dag anders, maar het valt wel allemaal onder de noemer project management.

Je hebt al wel een paar projecten gedaan, een paar coole projecten ook. Wat zijn over de jaren heen de projecten die je echt zijn bijgebleven?

Voor mij sowieso Monologue. Ik was er eigenlijk nog maar net, en de eerste aflevering hebben wij geschoot met Emma Bale en ik heb dat eigenlijk bijna volledig mogen organiseren en uitvoeren met het volste vertrouwen van Michael, wat super nice was voor mij omdat dat een heel goede leerschool was. Want ik heb daar echt wel fouten in gemaakt. Bijvoorbeeld qua communicatie naar een manager van die artiest. Het was een heel goede leerschool en het resultaat dat we op die dag hebben neergezet blijft voor mij echt, als ik dat terug zie, allé dat is echt zalig. Ik blijf kippenvel krijgen. Dat was super mooi, dat was een dag dat iedereen echt zo één team was, dat was heel nice.

Dus dat sowieso, en dan nu is het voor mij echt wel Auping en Kasteelbier, omdat dat gewoon zo'n ander level is, en dat is iets dat we echt heel graag willen doen. Voor de rest, ik vond persoonlijk ook onze eerste shoot voor VTM (nu een jaar geleden) heel cool omdat dat op dat moment ook echt weer een stap hoger was. En dat was ook één van de eerste projecten dat ik op zo'n hoog niveau mocht doen, en waarbij ik ook weer het vertrouwen kreeg om dat te doen. Dat was ook samen met Geronimo, en dus weer een goede leerschool om te zien hoe zij alles aanpakken, hoe dat met grotere klanten verloopt. Je moet veel

In Monologue (2022) wordt een portret geschetst van 8 jonge artiesten, elk met een aparte artistieke visie. In het eerste seizoen van 'Monologue' kon je kennis maken met het leven en de carrière van Emma Bale, Abrahamblue, Milo Meskens, Moody Mae, La Jungle, Mustii, RORI en Charles

meer meetings doen, je moet alles tot in de puntjes eigenlijk op voorhand uitgestippeld hebben. Dus ja, dat zijn degene die me het meest zijn bijgebleven.

Ik kan me voorstellen zoals bij Monologue helemaal in het begin, dat dat ook wel stressy was waarschijnlijk?

Heel stressy, ja. Ik heb niet veel geslapen toen de nacht ervoor (beiden lachen). Maar je kan wel superhard die voldoening en dat vertrouwen daaruit halen. Ik denk dat dat een draaidag was van 6 uur 's ochtends tot 2 uur 's nachts, zonder pauzes. Maar

niemand heeft een seconde gezaagd. Buiten de stagiaires misschien toen, die al het voorbereidend werk moesten doen (beiden lachen). Moet jij dan zo tussen haakjes 'lacht' schrijven? (beiden lachen, wow fourth wall break).

Ik zal het er speciaal voor jou bijzetten.

Yes.

Hoe zie jij de toekomst van Videofy en van jou specifiek?

GROOTS. Ja ik zie het echt groots, ik meen dat wel. Hoe we gegroe-

id zijn vanaf dat ik hier nog maar binnen ben gestapt, tot nu op twee jaar tijd vind ik echt super zot. We zijn mega hard gegroeid en ons netwerk is gewoon gigantisch uitgebreid, wat kei nice is. Ik hoop gewoon dat we binnenkort nog een docu mogen draaien. Daar wil ik heel graag eens bij zijn van in het begin. Want er zijn er hier al gedraaid, maar ik ben daar eigenlijk middenin dat de laatste gedraaid werd toegekomen.

Dat heb je nooit echt fully kunnen meemaken?

Nee. Ik ben wel meegeweest op productie daarvoor, maar ik heb dat nooit zo hard meegemaakt, hoe dat verlopen is enzo. Dus dat zou ik heel graag nog doen: docu, fictie. En voor mij op dit moment zijn het wel echt nog meer de commerciële projecten zoals we nu voor Auping en Kasteelbier hebben mogen doen. Commerciële projecten waarbij je wel vrijheid en budget hebt. Dat zie ik voor het komende jaar gewoon echt nog wel naar wat zotte dingen gaan om neer te zetten.

Waarom doe je wat je doet? Als je dat überhaupt kan beschrijven.

Als ik kijk naar wat mijn vrienden doen in hun job, vind ik dat gewoon absurd. Ik sta op en ik denk nog geen seconde na van: "f*ck ik moet gaan werken." Ik sta gewoon op en ik vertrek en ik ben hier en ik doe. Allé ik bedoel, je denkt daar gewoon niet meer over na en dat is gewoon omdat je het echt plezant vindt. En dat is voor mij super waardevol denk ik. Dat dat leuk is om hier te zijn, dat het een tof team is en uiteraard is niet elke week even leuk, maar de meerderheid wel. Ik vind het gewoon zot dat je meer dan de helft van je leven,

meer dan de helft van je week, meer dan de helft van je dag bijna op je werk zit, en dan iets zou doen dat je niet graag doet. Dat snap ik niet.

Zijn er voor de rest nog dingen waar je zelf aan denkt? Iets dat je nog zou willen aankaarten of meegeven?

Ja, ik zou gewoon aanraden aan stagiaires die nog naar hier komen in de toekomst: smijt je er echt volle bak voor en toon echt het beste van jezelf, want je ziet wat het kan opleveren. Durf veel te vragen, durf veel te doen. Gewoon gaan (lacht). Wees niet te bescheiden. Echt, stel je gewoon open en ga ervoor.

"IK HEB HIER AL VEEL MEER GELEERD DAN IN VIJF JAAR OP SCHOOL."

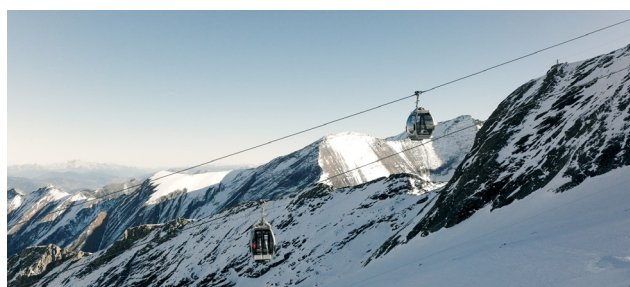

Videofy Goes INTERNATIONAL!

2 INSANE WEKEN IN HET BUITENLAND

Jins Verelst

Jins, heb jij volgende week iets te doen waarvoor je sowieso in België moet zijn?” Die vraag kreeg ik van Michael in mijn derde week bij Videofy. “Nee” was mijn antwoord, en thank god it was. Een week later stond ik om 1u ‘s nachts in Antwerpen, klaar om met de camionette te vertrekken naar de bergen in Oostenrijk. Dat dit deel van mijn 8 weken stage was, kan ik nog steeds niet volledig vatten. “En wat gaan we daar precies doen? - Een bed op een berg plaatsen.” Jawel, je leest het goed. Voor beddenbedrijf Auping maakt Videofy een reeks video’s waarin we een Auping bed op een

idyllische locatie in de natuur zetten. Een keer in het zand, in de bossen, aan het water, en op een besneeuwde bergtop. Voor die laatste trokken we een week naar het skigebied in Obergurgl, Oostenrijk. Hier kreeg ik naast de taken van productie-assistent ook de verantwoordelijkheid over de Behind The Scenes, die ik volledig zelf mocht filmen en later gaan monteren. 8 uur na vertrek kwamen we aan bij onze chalet. Na onze spullen hier even te droppen reden we meteen door naar het skigebied, waar Michael en Anna ons al opwachtten. Na al het materiaal te regelen gingen we meteen helemaal naar boven om de locatie te scouten. Nu ja, bijna iedereen toch. Als totale leek in het snowboarden waagde ik me toch eerder even aan de lagere pistes, kwestie van toch heelhuids weer terug te keren ook. maar goed, locatie was gescout, nu nog dat bed daar krijgen. Hiervoor hadden we maar 1 optie, de skilift. En voor je misschien de vraag zou bedenken: nee, die werd niet stopgezet voor ons. Wanneer de lift openging propten we zo snel mogelijk het materiaal erin, om er vervolgens boven aan de top weer even snel uit te springen. Uitdagend was het alleszins wel.

WHAT GOES UP, MUST ALSO COME DOWN.

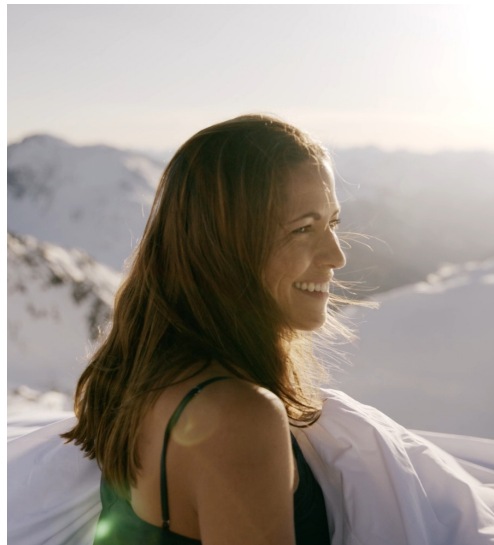
Ook de weg naar de skilift was een avontuur. Deze bevond zich een stukje naar beneden van waar we geparkeerd stonden. Mark had er dan maar geen betere manier op gevonden dan op de matras te gaan zitten en “rustig” naar beneden te schuiven. “Ga er mee op zitten, dan kunnen we het tegenhouden met onze voeten.” We konden het niet tegenhouden met onze voeten... 5 meter na onze start was het al duidelijk dat we dit op goed geluk moesten doen. Slap van het lachen met de benen in de lucht zoefden we van de berg af. Ik ben er zeker van dat het een hilarisch zicht was voor iedereen rondom ons op dat moment.

Met een gezicht vol sneeuw kwamen we tot stilstand onderaan de helling, met de befaamde woorden “we did it. Onder controle!”, bevestigd door een enthousiast duimpje naar de rest die ook stuk gingen van het lachen. Één ding moet ik hem wel meegeven, het was wel efficiënt.

SWEET PULLED PORK BBQ GOODNESS.

Na zo’n vermoeiende dagen kon natuurlijk ook een goede maaltijd niet ontbreken, en man did they deliver! In de chalet werden we ‘s avonds verwend door de kookkunsten van Mark en Michael, met heerlijke pulled pork, taco’s en spaghetti op het menu. Ik krijg nog steeds het water in de mond van hun homemade BBQ-saus. Deze avonden werden uiteraard ook vergezeld door een paar drankjes (lees shotjes) en een hoop muziek. ‘Spring’ zingen boven op de tafel met de lampen als micro hoorden er allemaal bij.

CAMERA'S ROLLING, READY, ACTION!

Maar toen begon het echte werk. Shooting day! Opnieuw startten we in de ochtend weer met de rit van anderhalf uur om goed op tijd weer op locatie te zijn voor alle voorbereidingen. Het bed werd op de juiste plek in elkaar gezet, camera-materiaal werd geprepped en we brachten alles in orde wat daar nog bij komt kijken (en dat is meer dan je denkt. Verlengkabels onder de sneeuw verstoppen, nieuwsgierige skiërs op afstand houden, kreukjes uit de lakens stomen, de voetsporen op de bergtop weg vegen, we deden het allemaal). Nadat ons model gearriveerd en omgekleed was konden we beginnen met de opnames. Intussen was het valavond geworden, waardoor we de

prachtige gloed van golden hour konden meepikken. Samen met de klant bespraken we de laatste details en dan... ACTIE! De beelden die we die dag gemaakt hebben vind ik nog steeds waanzinnig. Op die top staan met niets anders dan eindeloze berglandschappen en de ondergaande zon voor je was surreëel.

GOING HOME IN STYLE.

Na de wrap moesten we natuurlijk ook nog beneden geraken, en dat deden we natuurlijk ook in stijl. Met ronkende motoren kwam er een gigantische sneeuwruimer ons oppikken. Al ons materiaal bonden we vooraan op de laadklep vast en off we went. Nu ja, een deel van ons dan toch. Met al het materiaal dat ook nog binnen gestockeerd werd bleef er niet heel veel plek meer over. Samen met Marthe laadde ik al het reeds aanwezige materiaal in ons busje terwijl het ijzeren beest zijn retour maakte. Intussen was het

pikdonker en muisstil. De vrede die daar op dat moment heerste, was onbeschrijflijk. Op een gegeven moment zijn we gewoon gaan zitten, om van dat moment te genieten. Ik denk dat ik nog nooit in mijn leven zoveel sterren heb gezien als toen. Werkelijk adembenemend.

FOREST ENCOUNTERS

De volgende dagen waren ook nog bewogen dagen. Het bed moest natuurlijk op verschillende locaties geplaatst worden. Naast de besneeuwde bergtop hebben we het prachtige Oostenrijk nog een 2de keer als setting gebruikt, deze keer in het bos.

Naast wat verdere behind the scenes heb ik af en toe zelf ook de camera vastgehad, wat super leuk was. Het is heel fijn wanneer er ook effectief geluisterd wordt naar je input en suggesties, en dat was hier zeker het geval.

We zochten een mooi plekje uit tussen de rotsen en de bomen, nog geen 5 minuten van onze chalet! Dit maakte het voor ons een veel makkelijkere draaidag. Anna, de vriendin van Michael, nam hier de plek van model in, en buiten een bijna gecrashte drone verliep alles hier vlekkeloos.

SIDE QUESTS WITH A VERY DELICIOUS TOUCH.

Onze voorlaatste dag gebruikten we om te shooten voor Filliers en Goossens Chocolatier, twee klanten waarvoor Videofy alle social media content voorziet. De leukste dag van al vond ik. We zochten mooie plekjes uit langs de kliffen en watervallen. De heerlijke warmte van de zon scheen glinsterend door de bomen. De laatste dag werd goed benut om volop te skiën. Om mee in deze productie te stappen was een onvergetelijke ervaring. Ik mag serieus in mijn pollekes wrijven. Dat dit deel zou zijn van mijn stage, had zelfs de grootste optimist in mij niet verwacht. En het was nog niet gedaan... (foreshadowing).

Voor Goossens Chocolatier hadden we een mooi chocolade huisje dat recht uit een fantasiedorpje zou kunnen komen als je het daar zag staan in de sneeuw. Ook met ons mee was een chocoladestronk vol pralines. Die probeerden we nog net voor de zon weg zou gaan in een boom te plaatsen. Je kan al wel voorspellen dat die er uiteindelijk ook is uitgevallen in de sneeuw. Daardoor moesten we natuurlijk de restjes zelf opeten. Ahja, zonde anders hé.

Bord overboord

Toen de rest van de crew terug de berg afkwam op draaidag één, brachten ze ook nog wat minder nieuws mee. "Marthe, wil je eerst het goede nieuws, of eerst het slechte nieuws? -Uhm, doe maar het goeie. -Het goeie nieuws is dat we alles bij hebben en iedereen veilig beneden is. Het slechte nieuws, is dat dat zonder jouw snowboard is." Wat bleek, bij het inladen van de sneeuwruimer hadden ze Marthe haar bord eventjes aan de kant gezet, waarna die besloot dat die er genoeg van had en rustig van de berg begon te glijden. Hoe hard je ook je best doet, die haal je niet in. Zorgen voor morgen dus (en jawel, hij is heelhuids teruggevonden!).

ATTENTION TO DETAIL ON EVERY LEVEL

De primaire kleuren van Kasteel Xtra zijn lichtblauw en warm geel, dus ook alle props en outfits werden op deze kleurcombo afgestemd. Denk hier aan handdoeken, zwemshorts en auto's, tot zelfs de gitaar die Etienne gebruikte bij de scènes aan het kampvuur. Van oog voor detail gesproken.

VIDEOFY GOES INTERNATIONAL: PART II

Toen werd wat al heel straf was, plots nog eens zo straffer. Videofy goes international part II, stagiaires inbegrepen! Dit keer trokken we naar het zuidelijkste puntje van Portugal, bijna 24 uur rijden van ons Belgenlandje. Deze keer trokken we erop uit voor 2 projecten, de verderzetting van Auping en een nieuw project: een commercial voor de nieuwste release van Kasteelbier, Kasteel Xtra.

AND SO, IT BEGINS.

Samen met Mark en een vriend van hem, Frederik, begonnen we onze roadtrip om Michael, Marthe, en mede-stagiair Dries te vergezellen. Die waren een week eerder reeds vertrokken om de locaties te scouten en alles daar te regelen. Toen we de volgende dag daar aankwamen in Loulé, begon het avontuur al meteen. Een sleutel hadden we uiteraard niet. Een code nog minder, en Michael en Marthe waren een ochtend run gaan doen. We hadden er dan maar niet beter op gevonden om over de muren te klauteren en zo de laatste meters tot onze bestemming af te leggen. Wat we toen zagen, was wat ik het best kan beschrijven als 'jawdropping'. Een giga lange oprit die leidde naar een bom van een mansion, met een zwembad dat uitkeek op

2ND LUCKY DRIVER

Normaal gezien gingen ze voor deze productie een andere stagiair meenemen. Logisch, zo kreeg iedereen de kans om mee te draaien met deze crazy shoots. Toen was er plots nog een extra plekje, en aangezien ik de enige andere stagiair met een rijbewijs was, kreeg ik die plek. Dus ja, wat ze zeggen is waar, je rijbewijs is belangrijk in deze wereld!

de omliggende natuur. Het huis was eigendom van een kennis van Michael en de crew. We mochten er gratis en voor niks verblijven in ruil voor een extra video te maken van het huis. Needless to say, waanzin was een toepasselijke beschrijving.

XTRA: A COMMERCIAL LIKE NO OTHER

Na ons eventjes om te kleden en te verfrissen trokken we erop uit naar onze eerste locatie: de villa van Portugese zangeres Amália Rodrigues. Ze wordt algemeen beschouwd als de belangrijkste en meest invloedrijke fadozangeres in de geschiedenis, en is een waar icoon voor de portugezen. En wij, wij mochten, als allereerste ooit, een video opnemen in het huis waar zij verbleef. Een prachtige villa op een privaat domein vlak aan het strand, omgeven door ruige kliffen en torenhoge golven. In totaal gingen we hier twee da-

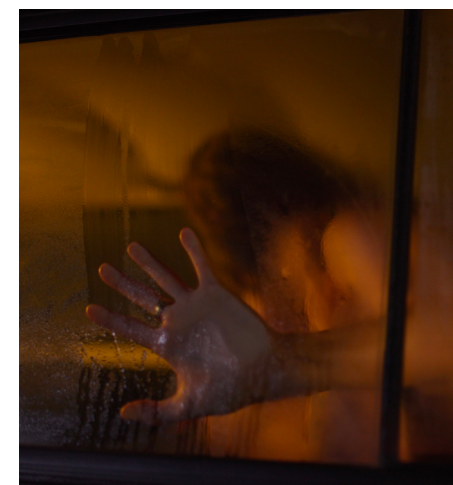
gen shooten voor ons eerste project: Kasteel Xtra. Het verhaal van deze commercial: tonen hoe Kasteel Xtra er is voor die extra speciale momenten in het leven. De wilde avonturen die je beleeft in je jonge jaren, samen met je vrienden. Hiervoor nodigden we 6 jonge acteurs/modellen uit om mee naar Loulé te komen, waaronder onze eigenste Dries! Die deed mee in de video als model/figurant, en eerlijk, het gaat hem goed af.

IT'S GETTING HOT IN HERE.

Onze eerste scènes waren samen met koppel Etienne en Julie. Twee zalig leuke mensen! Zij speelden, spoiler, een koppel. Hiervoor verhuisden we een van de bedden in de villa naar de living, vlak voor een groot raam dat uitkeek op het zwembad en de ondergaande zon, met als doel die laatste minuten warme gloed mee te pikken vlak voor die verdween. And damn did they succeed. Toen het donker was, verhuisden we onze set-up naar de oprit. Hier stond een geel volkswagenbusje voor ons klaar. We plaatsten onze lichten in de struiken en bloemen en maakten alles camera klaar. Ook hier verliep het zeer vlot, met een hilarisch intermezzo waarbij Dries, die op de achterbank lag, zijn que verkeerd hoorde en perfect rechtekwam in het beeld van de camera, tijdens de intieme scène van Etienne en Julie. Er is goed wat afgelachen op deze dagen.

PARTY TIME

De laatste scène was een wild feestje aan de bar bij de villa. Nu ja, wild op camera. In het echt waren het zes feestende jongeren, omringd door zo'n zes crewleden en een zeer ophypende Marthe. Ondanks het komische zicht van de situatie zat de sfeer er wel echt goed in, en de beelden, die spreken voor zich.

Zelfs hier kwam ons draagbaar stomertje van pas. Zo konden we de ramen aan de binnenkant van het busje aandampen en kwam het licht beter tot zijn recht. Xtra steamy dus.

(BON) APPÉTIT

Intussen was het al best laat en gegeten hadden we nog niet. Gelukkig konden we aanschuiven aan tafel bij onze gastheer. De uitbater van het huis, dat tevens ook als bed & breakfast en mini museum fungeert, had voor ons een uitgebreide maaltijd voorzien. Super schattig en met veel liefde gemaakt, maar 5 sterren zouden we het nu niet kunnen geven. Na de eerste hap keken we allemaal met een verwaasde blik naar elkaar, om te checken of we de enige waren met deze reactie. Heel erg lekker was het niet. Hilarische situatie, dat wel.

QUITE THE FIND

Voor deze shoot zochten we een mooie old-timer esque auto. Alleszins toch een gele, In de eerste week location scouting botsten Michael, Marthe en Dries toevallig op dit busje tijdens hun ontdekkingstochten. Ze spraken meteen de bestuurder aan en legden hun plannen uit, en die was helemaal akkoord om mee te werken. Dat was dus ook geregeld, en nu stond die hier.

De setting, de mensen, en de adembenemende zonsondergang zorgden ervoor dat het een onvergetelijke experience werd. Echt zo'n moment waarop je even stilstaat, reflecteert en denkt: f*ck... hoe zot is dees.

UNFORGETTABLE

De volgende ochtend gingen we opnieuw vroeg uit de veren. Na een heerlijk ontbijtje trokken we weer naar de villa voor onze volgende scènes. Deze werden gefilmd aan het zwembad. De groep zit te chillen aan het water, wanneer Dries aankomt met frisse Kasteeltjes die hij enthousiast uitdeelt aan de groep. Hij gooit er hier ook eentje naar Lauren, die op een luchtmatras in het zwembad dobbert. Geloof me, die hebben we een paar keer geoefend. Het shooten verliep opnieuw heel vlot. Plots was het avond en trokken we

naar het strand voor onze laatste opnames van deze productie, en meteen ook de meest memorabele. We bouwden een kampvuur op het strand, waar de groep dan al dansend en zingend rond stond te springen. Heel deze setting, was meer dan idyllisch. De zonsondergang die op dat moment zijn gang aan het gaan was, was misschien wel een van de mooiste die ik ooit had gezien. Maar voor die volledig onderging was het tijd voor het laatste shot. Een skinny dip in de oceaan. Iedereen maakte zich klaar voor het moment, terwijl wij met zen allen klaarstonden met handdoeken en droge kleren. "ACTIE!", en de spurt werd ingezet. Na de wrap hebben we zeker nog een uur op het strand aan het kampvuur gezeten. Gewoon gepraat, foto's genomen, en echt, maar dan ook echt, genoten van dit moment.

Daarna pakten we ons boeltje bij elkaar en gingen we weer richting ons verblijf. Ook alle modellen en extra crewleden verbleven hier samen met ons. Het werden nog mega-gezellige avonden, met wederom ongelooflijk goed eten, thanks to Mark en Michael. Verwenning ten top.

THAT'S A WRAP

Onze laatste twee productiedagen, die stonden in het teken van Auping. Dag 1 plaatsten we het bed op een berg in de weelderige natuur. Deze keer op een iets minder extreme hoogte. Ook grappig was dat, na het bed te plaatsen, de grassen en struiken rondom het bed wat platgerapt waren, wat natuurlijk niet zo mooi is op de beelden. Dus, ons Jinske heeft ook mee bloemetjes liggen plukken en herplanten. Productie-assistent neemt vele vormen aan. Het reflectiescherm vasthouden tijdens de opname bovenop de berg, samen met Dries, was door de felle rukwinden soms holding on for dear life, maar wel weer mega schoon. De laatste draaidag keerden we weer terug naar het strand, om het bed te plaatsen op dezelfde plek waar het kampvuur enkele dagen daarvoor was. You guessed it, een half strand keren, kunnen we, doen we. Na een drone beeld van de hele crew in het bed, was het ook voor Auping een wrap.

TAKING IT SLOW

Onze laatste dag Portugal besteedden we als een echt chill dagje. Uitslapen, lekker eten, en chillen aan het zwembad in de zon. Even goed relaxen na deze drukke week deed enorm veel deugd. Hoewel ik het hier enorm idyllisch laat uitschijnen, wat het ook zeker was, mag je ook niet onderschatten hoe vermoeiend deze dagen waren. Korte nachten, hard doorwerken en constant bezig zijn hoorden er absoluut ook bij. But I wouldn't have wanted it any other way. Bij deze ook nog een shout-out naar Ines en Valentine, twee schatten van mensen die ik in deze week heb mogen leren kennen, en natuurlijk ook alle modellen die mee deze shoots hebben gemaakt wat het was. Lovely to get to know you all.

HOME SWEET HOME

Sadly enough kan niet alles blijven duren, en dus pakten we de volgende nacht alles in om weer de roadtrip naar huis te maken, door Spanje, langs San Sebastian en Bordeaux, en de laatste kilometers langs Parijs. Hiervoor vertrokken we rond 2u 's nachts. Ik was al een halfuurtje vroeger wakker en stond met mijn hebben en houden klaar in de gang. Ik wilde nog eventjes naar buiten gaan. Eventjes genieten van de stilte en de rust, en een momentje voor mezelf nemen. Wederom was de sterrenhemel prachtig. Niet langer dan twee minuutjes heb ik buiten gestaan, en net op dat moment, een vallende ster. Misschien een kleine knipoog van het universum, wie weet. Als dat niet de perfecte manier is om dit avontuur af te sluiten, dan weet ik het ook niet meer.

Jins

Dankwoord

8 weken. Mijn stage bij Videofy. Het was een zot, crazy, waanzinnig avontuur, en eentje waarvoor ik enorm dankbaar ben om er deel van uit te mogen maken. Mijn tijd bij Videofy was zalig. Ik spreek er nog steeds vol lof over tegen anderen. Elke dag vloog voorbij, en op geen enkel moment kwam ik met tegenzin aan op kantoor. Dat kwam door de enorm leuke producties die hier allemaal lopen, de fijne sfeer en creativiteit die er heerst, maar vooral door iedereen die daar rondloopt.

Merci Michael om mij meteen, zonder me nog maar te zien, te verwelkomen in dit topteam en voor al het vertrouwen. Je bent verdomme een inspirerende mens.

Merci Marthe voor alle begeleiding en de enthousiaste flapuit die je bent.

Thanks Ben om altijd te vragen hoe het met me gaat, om me steeds weer iets bij te leren en klaar te staan voor alle stagiaires.

Dankje Vicky voor alle input, voor alle feedback waardoor ik mezelf steeds kan verbeteren, en de fijne treinritjes naar Heist city.

Bedankt Olivier voor de inside in de business kant van het bedrijf en uiteraard ook de boulder sessions. Hopelijk kunnen we binnenkort nog eens een klimmeke wagen.

Dankje Mark, Chiara, Helena, Thomas, Rien, Lowie, Dries, Anna, Mika, Cédric, Eline, Roos, Manis en iedereen die ik kruiste in deze 8 weken. Ik heb er mega hard van genoten.

Y'all haven't seen the last of me.

Jinske, out.

Verst

